

over. Har paret selv en høyere gjennomsnitt, får det sin egen gjennomsnittscore.

Og så er det fraværende pars motstandere. Etter de internasjonale lovene skal paret ha null, men det er temmelig drøyt i en klubbturnering. Jeg vil derfor foreslå at man gir paret et poeng mindre enn det laveste som er scoret av andre par i runden. Derved får vi fram at man aldri kan få så mange poeng ved å være fraværende som ved å være tilstede, og da er hensikten oppnådd.

Men ennå er ikke alt forbi. Når det blir et bord mindre, blir også middelscore lavere, og det er ikke rettferdig av hensyn til de par som spiller godt vedkommende aften. Det er jo en stor forskjell på å få ti poeng over middels når middels er 48 og når det er 56. Den beste måte å ordne dette på er følgende:

De regner først ut med det faktisk tilstedeværende bordantall, uten å tenke på at noen er fraværende. Og deretter regner De om etter forholdstall. La oss si at 56 er vanlig middelscore, og at et par er fraværende, slik at den nye middelscore blir 48. Vi regner da først ut $56:48=1,6666\dots$. Deretter multipliserer De hvert pars score med det utkomne tallet (i dette tilfelle altså 1,6666...).

Det er kanskje enklere å si at hvis det er et bord mindre enn vanlig legger man til en femtedel for alle par hvis det nye bordantall er fem, en sjettedel hvis det nye bordantall er seks, en syvendel hvis det nye bordantall er syv, osv. Er det to bord mindre enn vanlig legger man til to femtedele hvis det nye bordantall er fem, to sjettedele hvis det nye bordantall er seks, osv. Dette er under forutsetning av at man spilledet samme antall spill som vanlig.

Spiller man en Howellturnering, hvor man møter alle andre par på samme aften, er det ikke nødvendig å regne ut noen gjennomsnittlig score for det fraværende paret. Da får man ganske enkelt null når man har fri runde, siden regner man ut med det antall bord som er til stede, og regner tilslutt om fra den nye middelscore til den vanlige. Men husk at det nå spilles færre spill enn vanlig, slik at man ikke kan bruke regelen om å legge til en femtedel hvis det spilles fem bord osv. Man må finne ut forholdstallet og multiplisere med det. **R e d.**

FEMTI FOR "UVETTIG DOBLING"

Jeg spilte bridge med et par svenske spillere for leden, og da de fikk hjem en dobbeltkontrakt ville de ha 50 poeng ekstra for å få hjem en dobbeltkontrakt. Er dette riktig? **E. S.**

Både ja og nei. Etter de svenske lovene er det riktig, men etter de norske lovene er det galt. Poenget er at svenskene har akseptert de amerikanske lovene av 1943, mens vi ikke har tatt dem opp. Det blir orden i dette når de nye internasjonale lovene trer i kraft, da vil disse 50 poengene bli obligatoriske i alle land. Men foreløpig bruker vi ikke reglen i Norge.

Innsenderen har ikke nevnt noe om spillet forekom i Norge eller i Sverige. Sålenge de to lands lover er forskjellige, får man holde

seg til lovene i det landet man for øyeblikket er, selv om man spiller robberbridge. I Sverige ville det altså vært korrekt å gi 50 poeng ekstra, men ikke i Norge. **R e d.**

MELDEPROBLEM

Man får lov til å spørre hva De vil melde i følgende situasjon. Nord har åpnet med 1 spar, og Øst har meldt 2 ruter. Alle er i farsonen. Hva skal Syd melde med:

♠ kn, 5 ♡ E, 10, 5 ♢ kn, 9, 4 ♣ K, kn, 9, 5, 3

Vi er taknemlig for svar i Bridgejournalen. **K. A.**

Etter vår mening bør Syd doble — lett straffedobling. Riktignok er trumfstyrken i svakeste laget, men forøvrig er betingelsene til stede. Det er ikke morsomt å passe med en slik hånd, og det er livsfarlig å komme med noen farge- eller grandmelding. Derfor vil en dobling gi det beste bilde av Syds hånd. Passer ikke 2 doblede ruter for makker vil han ta ut med et eller annet. Se forøvrig artikkelen om straffedoblinger i nummer 1. **R e d.**

Venligst gi oss beskjed om hvordan disse hendene bør meldes:

♠ 8, 5, 3
♡ D, kn, 5
♢ E, K, 7, 4
♣ E, K, 7

	N	
V		Ö
	S	

♠ 9
♡ E, K, 10, 9, 4
♢ 9, 2
♣ D, 10, 8, 6, 4

Vi meldte slik:

Nord	Syd
1 ♣	1 ♡
1 gr	2 ♣
3 ♡	4 ♣

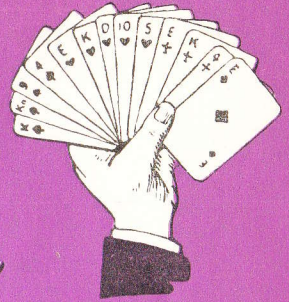
Det er tydelig noe galt i meldingene, for seks hjerter er opplagt. Men hvordan skal man komme dit? **E. K.**

Vi ville ha meldt slik:

Nord	Syd
1 ♣	1 ♡
2 ♡	3 ♣
4 ♣	4 ♡
4 ♣ ?	6 ♡

Nord må finne på noe bedre enn 1 grand i annen melderunde. Selv om han har dårlig fordeling har han jo faktisk $4\frac{1}{2}$ HS og god hjertestøtte. Når Syd etterpå fortsetter med 3 kløver bør Nord løfte denne fargen også. Normalt skal man riktignok ikke høyne en sekundærfarge med bare tre trumf, men her må Nord gjøre noe for å vise tilleggstyrken sin. Når Syd etterpå sier 4 hjerter forstår Nord at han minst må ha en femkorfarge. Med den pene tilpassningen i Syds farger bør han våge en spørremelding i spar, og etter positivt svar er resten klart. **R e d.**

Bridgejournalen

Nr 3

28. mars

1949 - 1. årgang

I dette nummer:

Uttagingsproblemer	
Rolf Bøe	74
E.B.L. beregningen i praksis	
Bjørn Larsen	75
Bridgespilletts jernteppe	
Einar Werner	78
Det enkleste er det sikreste	
Rolf Bøe	80
Mine drømmers bridge	
H. W. Filarski	83
Beregning av taperne	86
Siden sist	88
Når et spill er passet rundt	
Rolf Bøe	89
Bridge med Lavinthal	
Egil Wang	91
Reds spalte	94
Eksamensprøven	96
Bowerskonvensjonen	100
Mesterløseren	101
Fra Nord til Syd	104
Brev fra leserne	107

Pris kr. 1.50

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Eugeniegate 1, Oslo

Telefon 460291

Postgiro 13429

Abonnementspris 1949 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Diskusjonen går høyt om dagen om måten å ta ut lag til Europamesterskapet på. Vi har også tenkt å komme med et forslag, og vi begynner med å erklære at vi ikke er fornøyt med noen av de forslagene som er kommet fram.

Som kjent har forbundsstyret bestemt at lag fra forskjellige deler av landet skal spille utslagskamper, og de beste lagene skal tilslutt spille en "finale" i Oslo. Dette har blitt sterkt kritisert, og

UTTAGNINGSPROBLEMER

mange mener at man skal bygge på årets Norgesmestre.

Etter vår mening har begge disse forslagene den svakheten at de bygger på mer eller mindre tilfeldig sammensatte lag. I Norgesmesterskapet er det klubbene som setter opp lagene, i uttagningskampene er det forbundsstyret. Men vi har ikke i noe tilfelle noen garanti for at ikke våre fire beste par er å finne på fire forskjellige lag. Kanskje disse fire beste parene allerede er slått ut, fordi de sliter med lagkamerater som ikke er gode nok.

Forbundsstyret opererer også med et begrep som det kaller "parutregning" i sluttkampene. Her er det visstnok meningen at man skal beregne resultatene med hvert enkelt av parene på den andre siden som lagkamerater. Dette høres selvfølgelig besnærende ut, men det har også sine store ulemper. En lagturnering er ikke på noen måte balansert for parutregning, enten det skjer i den vanlige formen eller som en "kryssberegning" med EBL-poeng.

Ta for eksempel de to parene som spiller på det samme laget. Hvordan vil man lage en rettferdig beregning for å finne hvem som er best av disse to, når de faktisk ikke i et eneste spill har hatt de samme kortene, og heller aldri har møtt hverandre i direkte kamp?

Etter vår mening er vanlige lagkamper helt uskikket til å finne de beste parene. Men selvfølgelig kan man heller ikke bruke en vanlig parturnering, fordi vi nå engang har en helt annen beregningsmåte i lagkamper enn i parturneringer.

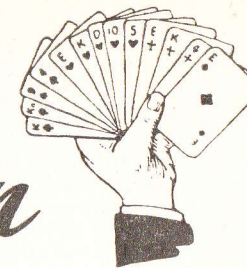
Hva skal man da gjøre? Vi tror det kunne være fornuftig å titte litt på våre tabeller for singelturneringer, og operere med par istedenfor enkeltpersoner, som disse tabellene forutsetter. I en singelturnering har man hver av de andre spillerne som makker i en serie og som motstander i to serier. Det er bare å tenke seg at paret isteden skal spille med hvert av de andre parene på lag en gang, og som motstandere to ganger, så har vi den ideelle formen for konkurranse mellom flere par etter lagkampsystemet. Metoden kan faktisk være brukbar i turneringer innen en klubb også, men det er annen historie. Svakheten er at det kan bli litt sirkus med ujevne spillere, men det bør ikke inntreffe i uttagningskamper mellom de beste i landet.

Nå er allerede "lokaluttagningene" ferdigspilt, så der kan man ikke få noen endring. Men vi tror det ville være mest rettferdig hvis forbundsstyret brukte dette systemet i finaleuttagningen. Iallfall kan ikke vi se hvordan man ellers skal få en rettferdig løsning på problemet de tre (eller fire) beste parene.

En annen ting er at vi kanskje burde se litt på hvordan våre konkurrenter tar ut sine lag. Hvis vi bygger på svenske og engelske metoder, kunne vi la forbundsstyret ta ut det laget det selv synes var best, og deretter gjennom kvalifiseringskamper etter det ovenfor nevnte prinsippet ta ut det beste "utfordrerlag". Hvis nå forbundsstyrets lag vinner stort er det ikke mer å diskutere, i motsatt fall fortsetter vi med en finaleuttagning etter parprinsippet mellom parene i forbundsstyrets lag og parene i det beste utfordrerlaget. Det er selvfølgelig forsnt å tenke på noe slikt i år, men det kan være en tanke til neste år.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Nr. 3

28. MARS 1949

1. årgang

E. B. L.-beregningen i praksis

Lønner det seg å spille safe?

Bjørn Larsen

Vi har fått mange forespørsler om en artikkel om den taktikken man skal bruke etter den nye E. B. L.-beregningen. Vi etterkommer lesernes ønske, og har gitt Bjørn Larsen i oppdrag å skrive artikkelen.

Det er klart at dess lenger man spiller etter en bestemt beregningsmåte, dess mer vil spillesettet bli påvirket av denne beregningsmåten. Dette er ganske logisk, etter hvert som erfaringen øker ser man bedre og bedre hvorledes beregningen virker, hva som lønner seg og hva som ikke lønner seg. Jeg vet ikke om du noen gang har sett en typisk robberbridgespiller som for første gang er med i parturnering? Hvis ikke får du se at han er totalt uinteressert i om motparten klarer 2 eller 3 trekk i kløver, og om han går 50 eller 100 i bet er revnende likegyldig. Og spiller han en utgangskontrakt vil du få se en særdeles forsiktig spiller, som garderer seg mot enhver eventualitet — mens overstikkene flyr ut av vinduet. Denne spiller har gjennom tallrike års robbererfaring lært seg at småspillene har mindre interesse; hvis han bare passer på å få med seg utgangene og slemmene, og dertil dobler motparten i det rette øyeblikk — er han nodt til å vinne.

Den typiske parturneringsspilleren ser det på sin måte. Hvis han i et spill frykter for at motparten har gått 100 i bet ved de andre bordene, er han rede til å ta de mest fortvilede sjanser for å klare 3 trekk i kløver, selv om han bare har

meldt 2 trekk, og denne kontrakten er helt opplagt. Resonnementet er også riktig — i parturnering. I robberbridge ville en slik spiller derimot være et godt "offer".

Når jeg har satt saken slik på spissen er det bare for å poengtere at det er beregningsmåten som bestemmer hvilke sjanser som vi bør ta, og hvilke vi ikke bør ta. Likeledes at den spiller som kjenner beregningsmåten og vet hvordan den virker har de beste forutsetningene for å vinne.

Her i Norge har vi i mange år brukt Osloberegningen i alle større lagturneringer. Den er ingen dårlig beregningsmåte, men når ikke andre land er enig i vårt standpunkt, må vi selvsagt bøye oss for det.

Osloberegningen var nærmest en mellomting mellom lag- og parturnering. Den første halvdel, matchpoeng for vundne og uavgjorte spill, opererte bare med antallet av vundne og tapte spill, differansens størrelse spilte ingen rolle. Den andre halvdel, utregning av matchpoeng for score, var beregnet på forholdstallet mellom lagenes score, og denne delen kan man sammenligne med direkte scoreberegning.

Etter Osloberegningen kunne man ikke neglisjere overstikkene for å spille på en hvilken som helst safevariant. Selv om man vant enkelte spill stort, og derved fikk mange poeng for score, ville man til gjengjeld tape så mange flere små spill, og sannsynligvis ville man også tape kampen.

Vi har nå fått en ny beregningsmåte,

E. B. L.-beregningen. Den har fått sitt navn etter European Bridge League*), og er anerkjent av alle land som er tilsluttet denne organisasjonen. Den kommer ganske sikkert til å innta Oslobergingens plass i Norge; det første skrittet fra forbundets side var å bruke den i årets Norgesmesterskap, og neste år har vi den sikkert i kretskampene også. Det vil igjen medføre at klubbene vil bruke den i private oppgjør også. Og da må man vite hva tallene forteller:

Differanse	Matchpoeng
0—10	0
20—60	1
70—130	2
140—210	3
220—340	4
350—490	5
500—740	6
750—990	7
1000—1240	8
1250—1490	9
1500—1990	10
2000—2490	11
2500—2990	12
3000—3490	13
3500—3990	14
4000 og over	15

Poengene fra 12 til 15 har vel nærmest teoretisk interesse, de forekommer omtrent like sjelden som 13 spar på en hånd, så vi kan konsentrere oss om den øverste halvdel.

En differanse på 20—60, eller med andre ord ett eller to overstikk, verdsettes til 1 matchpoeng. Hvis en utgangskontrakt utenfor faresonen er meldt og vunnet ved det andre bordet, og du selv går bet i den samme kontrakten, koster det 400+50, som igjen gir 5 matchpoeng. I faresonen koster det 6 matchpoeng. Hvis du setter en utgangskontrakt i fare ved å spille på overstikk må du også være klar over at du risikerer 5 (6) poeng og bare kan vinne 1 poeng.

Osloberegningen lærte oss at det var om å gjøre å vinne flest mulig spill, nå må vi sjalte om og forstå at det gjelder å vinne flest mulig poeng.

Lønner det seg å ta sjansen på utgang, f. eks. en utgang som er avhengig av en vellykket finesse? La oss ta et eksempel. Vi melder 4 spar utenfor faresonen, og går 1 bet (→50). Motparten vinner 3 trekk i spar (+140). Spillet tapes med 190, det vil si 3 match-

poeng. Neste gang melder vi fremdeles 4 spar, og nå går finessen bra, hvilket gir oss 420 poeng. Våre motstandere melder 3 spar og får 170. Nettogevinsten på spillet blir 250, det vil si 4 matchpoeng.

Vi risikerer 3 poeng og kan vinne 4. Er vi i sonen blir forholdet at vi risikerer 4 poeng og kan vinne 5. Følgelig bør vi melde de utgangene som vi mener det er en fair sjanse til å klare, og som f. eks. bare henger på en vellykket finesse.

Lønner det seg å spille safe? Ja, men ikke for enhver pris. Jeg vil gjerne ta med et par spill for å illustrere dette:

♠	8-7-6						
♥	E-K-2						
♦	3-2						
♣	K-D-4-3-2						
<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ö		S
N							
V	Ö						
	S						
♠	E-D-5-4-3-2						
♥	4-3						
♦	5-4						
♣	E-6-5						

Ingen i faresonen. Du er Syd og spiller 4 spar, uten meldinger fra motparten. Vest starter med konge og dame i ruter, og skifter så til hjerter.

Hvis kontrakten skal vinnes må du bare tape et trumfstikk, og du vet sikkert at den sikreste måten er å spille esset først. Det er for å gardere seg mot at Vest skal ha kongen singel. Men samtidig faller sjansene for overstikket bort. I de tilfellene hvor Vest har kongen singel går vi bet ved å spille spar fra Nord og knipe med damen, men til gjengjeld får vi et overstikk hvor fargen er fordelt 2—2 og Øst har kongen. Sjansen til overstikk faller bort ved å ta esset først. Hva lønner sig?

Matematikken forteller oss at motparten i en farge hvor vi mangler fire kort har fordelingen 4—0 i 10 proc. av alle spill, 3—1 i 50 proc. og 2—2 i 40 proc. av spillene. La oss nå forutsette at vi får dette spillet 100 ganger etter hverandre, og at våre motspillere hver gang spiller safe, mens vi hver gang spiller på overstikket. Vi kan sjalte vekk de tilfellene hvor fargen sitter 4—0, for da vil begge spillemåter gi like mange stikk. 40 ganger av 100 er fargen fordelt 2—2, men da sparkongen sannsynligvis sitter like ofte hos Vest

som hos Øst, vil det si at Øst har kongen annen i 20 spill. Alle disse gangene vinner vi 1 matchpoeng fra motparten, altså tilsammen 20 mp.

50 av 100 ganger er fargen fordelt 3—1, men da det er åtte variasjoner av 3—1 fordeling vil det si at Vest har sparkongen alene i gjennomsnittlig 6 ¼ av de 100 spillene. Våre motspillere profiterer altså bare 6 ¼ gang av 100 mens vi som før nevnt profiterer 20 ganger. Likevel vil motparten gå av med fortjenesten, idet de vinner 5 mp. hver gang, hvis vi ikke er i faresonen, og 6 mp. hver gang hvis vi er i faresonen. Det vil altså si at motparten tjener 31 ¼ mp. utenfor sonen, og 37 ½ mp. i sonen. Det vil igjen si at vi taper 11 ¼ eller 17 ½ mp. (avhengig av sonen) ved å spille på overstikket.

Her lønnet det seg altså å spille safe. Men det er ikke alltid slik:

♠	K-7-5-3						
♥	E-K-2						
♦	3-2						
♣	K-D-3-2						
<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ö		S
N							
V	Ö						
	S						
♠	E-10-9-8-4						
♥	3-2						
♦	5-4						
♣	E-kn-6-5						

Igjen spiller vi 4 spar, Vest tar konge og dame i ruter i utspillet, og skifter til hjerter. Denne gangen må vi heller ikke tape mer enn et trumfstikk, og det kan vi risikere hvis motpartens spar sitter 4—0. Safevarianten er som kjent å spille liten fra en av hendene og knipe hvis mellomhånden følger. Da har du gardert deg mot denne muligheten.

La oss si at vi neglisjerer safevarianten og heller spiller liten spar fra Nord og bruker esset. 40 ganger av 100 er fargen fordelt 2—2, og da taper vi ikke trumfstikk, idet vi neste gang tar for kongen. Vi tjener 1 mp. hver gang, tilsammen 40 mp.

Våre motstandere spiller hele tiden safe, og 4—0 fordelingen forekommer 10 ganger. Vi regner imidlertid med at Øst og Vest er renons like mange ganger, og i de tilfellene hvor Øst er renons vil vi jo oppdage det i tide. Det vil si at vi taper kontrakten bare 5 ganger av 100.

Konklusjonen blir at våre motstandere tjener på å spille safe i 5 av 100

spill, mens vi tjener på å spille uforsiktig i 40 av 100 spill. Da fortjenesten ved å spille safe er fem mot en utenfor faresonen, og seks mot en i faresonen, vil det si at motparten ialt får 25 eller 30 poeng ved å spille safe, mens vi får 40 poeng ved å spille uforsiktig. Konklusjonen blir derfor:

Ta de sjansene du mener hviler på et reelt grunnlag, og meld ikke overdreven forsiktig. Spør deg selv i hvert enkelt tilfelle hvor meget du kan tape og hvor meget du kan vinne ved å spille safe, og hvor stor sjansen er for at du skal riskere kontrakten.

Dansk Bridge Forbund ti år

Dansk Bridge Forbund feiret sitt tiårsjubileum 12. januar i år. Det ser kanskje ut til å være en svært lav alder for et nasjonalt bridgeforbund, men det kommer av rent spesielle danske forhold, idet DBF ikke var det første danske bridgeforbundet.

Det første forbundet var *Dansk Bridge Liga* (DBL), som opprinnelig bare besto av privatpersoner — ikke klubber. Tyngden i DBL lå i København, provinsmedlemmene hadde svært litet å si, og det førte til stor misnøye.

Resultatet av denne misnøyen var at en del klubber på Jylland og Fyn stiftet *Dansk Bridge Union* (DBU) i 1933. De to forbund prøvde å samarbeide, men det ble mer rivalisering og stridigheter enn samarbeide. For å få en slutt på dette møttes tre delegerte fra hvert forbund i 1939 — og de ble enige om å stifte en topporganisasjon — *Dansk Bridge Forbund* (DBF) — som skulle ta seg av alle fellesspørsmål som utenlandsk representasjon, arrangement av internasjonale turneringer og danske mesterskap, osv.

Egentlig består DBF bare av fire medlemmer, to av dem oppnevnes av DBLs styre og de to andre av styret i DBU. Fellesforbundet har så vidt vi vet ingen egentlig myndighet, idet alle bestemmelser må godkjennes av begge de andre forbundene.

Såvidt vi forstår er samarbeidet nå i meget god gjenge, men ordningen med et fellesforbund for to andre nasjonale forbund er selvfølgelig ikke idéell, og de fleste danske bridgespillere ser fram til den dagen da man kan sløyfe både DBL og DBU og la begge gå opp i Dansk Bridgeforbund, på samme måte som det er ordnet f. eks. i Norge.

*) Beregningens fulle navn er European Bridge League Match Point Scale, hvis det kan ha noen interesse.

Bridgespilletts jernteppe — sperremeldingene

Einar Werner

For en turneringspiller er det om å gjøre å melde korrekt med gode kort, for å havne i den beste sluttmeldingen uten unødige krumspring og villedende underretninger til makker. Da skal nøyaktigheten ha hovedrollen, og plasseres midt på bridgesenen. I sufflørboksen sitter kunnskapene fra læreboken, sammen med assistenten "sunn fornuft". De griper inn med rettelser og mer eller mindre høylydte bemerkninger når hovedaktørene kommer galt avsted.

Men iblant tilhører man desværre et konkurrerende bridgeteater. Man har dårlige kort, og får nøye seg med å sitte på første benk i parterre og se på skuespillet. I et virkelig teater har man ingen sjanse til å forstyrre, selv om man synes skuespillerne kommer med svært dårlige replikker. Men i bridge er det annerledes. Kan man ikke få ned "jernteppet", slik at "nøyaktigheten" og "sufflørboksen" skilles?

Det er ikke så svært mange muligheter for dette. Risikoen for å bli hektet og bli nødt til å betale dyre boter

til konkurrenten er vanligvis for stor. Jeg tenker da nærmest på de psykiske meldingene, som ganske sikkert ikke lønner seg i lengden. Men det er helt annerledes med sperremeldingene, som når de forekommer virkelig er det absolutte jernteppe, som stopper et effektivt samarbeide mellom hovedaktøren og hans hjelpere. Det kan hende han klarer seg likevel, men enkelte ganger faller han ut av rollen, og må gjette seg til hva som skal sies (dvs. meldes).

La oss nå til en begynnelse titte på denne hånden.

♠ E, kn, 5, 3 ♥ 9 ♦ E, kn, 10, 5 ♣ E, K, 7, 6

De er i faresonen, Deres motstandere er utenfor. Spilleren foran Dem åpner med 4 hjerter. Hva gjør De nå? Vi kan vel uten videre bli enig om at det er svært lite morsomt å ta noen avgjørelse idetheletatt?

4 grand er naturligvis en melding. Men da benekter De sparfargen, ved ikke å melde 4 spar. Deres makker skal etter reglene velge mellom begge de slette fargene.*) La oss si at han har:

♠ 10, 9, 8, 6 ♥ 8, 5 ♦ K, D, 7, 6 ♣ 9, 4, 2

Svaret blir 5 ruter. Minst én bet, mens 4 spar vinnes med sparhonnørene fordelt.

La oss derfor i stedet prøve 4 spar. Makker passer. Når hans hånd kommer på bordet, ser den etter loven om "all tings infernalskhet" slik ut:

♠ D, 4 ♥ 8, 6, 5 ♦ K, D, 9, 7, 3 ♣ D, 8, 5

Som De ser er 5 ruter temmelig sikker. Sitter sparkongen riktig, kan De til og med få 6 ruter. 4 spar blir derimot en trist affære. Allerede i det andre stikket må De begynne å stjele i hjerter. Og deretter får De kjempe en sannsynligvis håpløs kamp med Deres fem trumf mot motpartens syv. Og hvem kan klandre Deres makker for at

*) I Norge bruker vi vel som regel 4 grand i denne forbindelsen for å be makker velge mellom alle de umeldte fargene. Det får ikke hjelpe om kontrakten eventuelt kommer til å hete 5 spar, det er svakheten. Men likevel er 4 grand en bedre melding enn "døbler", som makker vil passe på med svake kort. I dette tilfelle gjør det imidlertid ikke saken bedre.

Red.

Hvorfor Petter vant i poker!

Stillingen er som nevnt ikke særlig morsom. Her er et annet eksempel, som jeg har lånt fra S. J. Simons bok: "Why do you lose at bridge". Meldingene: Nord 1 kløver, Øst 3 hjerter. De sitter Syd og har:

♠ K, 4, 2 ♥ 8 ♦ E, K, kn, 9, 6, 4 ♣ E, 6, 4

Temmelig ergelig. Tenk om man kunne fått melde 2 ruter, og deretter i ro og mak ha kommet fram til den riktige kontrakten. Men nå gikk jernteppet ned. Syd kan velge mellom alt fra en straffedobling til å melde helt opp til en sekser eller til og med en syver i kløver eller ruter. Det nøyaktige meldingsforløpet er spolert, og gjetningsmomentet dominerer. I det aktuelle spillet meldte Simon 5 ruter, hvilket viste seg ikke å være så dumt. Nord's kort var:

♠ 5, 3 ♥ E, K, 9, 6 ♦ 7, 5 ♣ D, kn, 9, 5, 3

Men medaljen har også sin bakside. Sperremeldingene må behandles med forsiktighet både positivt og negativt sett. De kan både resultere i dyre straffedoblinger og mistede slemkontrakter.

han passer? Hva vet han om hvor lang Deres sparfarge er, og hva De har i ruter?

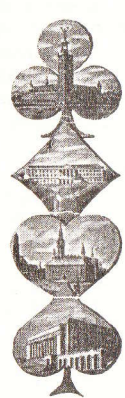
Nei, 4 spar var ikke bra det heller. Men hvorfor ikke ta de sikre for det usikre, og straffedoble? Det er kanskje ingen utgang idetheletatt på Deres hender. Meget mulig, men den finnes kanskje hos motstanderne. Kortfordelingen er da naturligvis etter den nettopp nevnte infernalskhetsloven følgende:

♠	K, 10, 8, 4	♥	7, 5
♥	7, 5	♦	D, 8, 4
♦	D, 8, 4	♣	D, kn, 9, 3
♣	D, kn, 9, 3		
♠	9, 7, 6, 2	♥	D
♥	E	♦	K, D, kn, 10,
♦	K, 6, 3	♣	8, 6, 4, 3, 2
♣	10, 8, 4, 3, 2		9, 7, 2
♠	E, kn, 5, 3		
♥	9		
♦	E, kn, 10, 5		
♣	E, K, 7, 6		

De kan ikke klandre Deres makker, som passet på den opplysende doblingen. Men kanskje han senere klander Dem, etterat motparten har notert poengene for sin doblede kontrakt. Mens De selv gjennom omhyggelig spilleføring kunne ha klart 4 spar.

Bridgelaget på tur

NORDISK BRIDGE REVVY

Utkommer 4 ganger om
året med 48 sider i stort
format.

Pris kr. 12.— pr år.

Abonnement tegnes lettest over
postgirokonto 133 45.

Eugeniegt. 1, Oslo.

Det enkleste er det sikreste

Rolf Bøe

De husker kanskje historien om sjefen for Det Norske Luftfartsselskap, Riiser Larsen, som skulle til Kristiansand. Selvfølgelig tok han flyet, men da flyet kom til Kristiansand flyplass var det ikke mulig å komme ned, og så måtte Riiser Larsen bli med helt til Holland. Her måtte han bli i to dager, før det ble flyvær igjen, men da var fremdeles flyplassen ved Kristiansand stengt på grunn av dårlig vær, og Riiser Larsen havnet i Stavanger. Tredje gang han forsøkte seg steg han ut på Bromma flyplass ved Stockholm. Men nå var han lei av å fly, han tok nattoget tilbake til Oslo, og fortsatte til Kristiansand i tog. Tilsammen brukte han ca. en uke på turen, mens toget går på under seks timer.

Selvfølgelig, det var et uhell. Men flyet er en langt flottere innretning enn et tog, en langt mer komplisert affære med mange flere deler. Og dess flere deler en ting består av, dess mer komplisert det blir, dess større er sjansen for at det skal klikke. Slik er det med alle ting i livet. Ta en annen ting, en sigarettender f. eks. Den er langt flottere enn en alminnelig fyrstikk, men når det kommer til stykket er det oftere man ikke får tent en sigarett med en tender enn med en fyrstikk.

Hva har dette med bridge å gjøre, sier De? Jo, vent et øyeblikk. Det er det samme poenget i bridge som overalt ellers i verden, dess enklere De gjør en ting, dess sikrere er det. Jeg vil ikke nekte for at De enkelte ganger kan komme fortere fram, eller nå en høyere grad av effektivitet, ved å operere med kompliserte meldinger eller en vanskelig, innviklet spilleteknikk.

La makker

få en sjanse til å si sin mening under meldingene. Hvis f. eks. motparten melder etter at De har avgitt en kravmelding, bør De gi makker en sjanse til å straffedoble. Og hvis De er i tvil om en utgang eller en slem kan vinnes, bør De la makker få den endelige avgjørelsen. Han er faktisk Deres venn, ingen fiende, og det er mange ganger ikke dumt å stole på ham.

Men da har De alltid den faren hengende over Dem at De gjør det for vanskelig for makker, slik at han får flere muligheter til å velge galt. Og selv om makker velger riktig, har De tvunget ham til anstrengende tankearbeide i en situasjon hvor De ved en enklere melding eller enklere spill ville ha spart ham.

Her er et eksempel på hva jeg mener:

- ♠ K-D-8-7-5
- ♥ D-7
- ♦ E-6-2
- ♣ 8-4-2

- ♠ E-kn-9
- ♥ E-K-kn-9-2
- ♦ 7-5
- ♣ 7-6-3

Og meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♥	pass
1 ♠	2 ♦	2 ♠	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
3 ♠	pass	pass	pass

Nord innkasserte de ti stikkene som det var umulig å unngå å få, og etterpå ble det stor diskusjon om hvorfor utgangen ikke var meldt. Nord forklarte at hans 3 ruter var krav til utgang (paret brukte ikke overmelding i motpartens farge på lavt trin som spørremelding) og da kunne han ikke tro at Syd ville stanse. Syd på sin side forsvarte seg med at Nord hadde passet først, og at han derfor ikke kunne kreve til utgang. Slik som Nord meldte, mente Syd, kunne ikke hans sparfarge være på mer enn fire kort, og da trumffargen ikke passet særlig godt sammen, og Syd hadde toyet seg fullstendig med sine første meldinger, hadde han intet valg.

Nord på sin side hevdet at 3 ruter skulle være en invitasjon til 3 grand, som kanskje kunne være en bedre kontrakt enn 4 spar. 3 ruter ville derfor være en oppfordring til makker om å gå i 3 grand med kløverstopper, og

når Nord etterpå kom igjen med 3 spar, måtte han ha femkortfarge.

Jeg tror at Nord har den største delen av skylden. Etter makkers 2 spar burde han ha sett at det var utgang i kortene, 2 spar viser jo tilleggstyrke i denne posisjonen, og dessuten er Nord's hjerterdame av stor verdi når makker har åpnet i fargen. Personlig ville jeg ikke ha meldt 3 ruter en gang, men la nå likevel gå med denne meldingen, som nødvendigvis må være krav for en runde. Men når Syd bøyer av med 3 hjerter har Nord ingenting annet å gjøre enn å gå rett i 4 spar. Selv om han mente at 3 ruter skulle være et slags situasjonsbetinget krav til utgang, burde han ikke tatt sjansen på at makker ville forstå det slik. Disse situasjonsbetingede kravmeldingene er ofte vanskelige saker.

Det aller enkleste meldingsforløpet er imidlertid:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♥	pass
2 ♠	pass(?)	3 ♠	pass
4 ♠			

Enkelt og greit, uten anledning til misforståelser.

Jeg husker en annen gang, hvor jeg satt Nord og meldingene gikk:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♥
3 ♦	3 ♠
4 ♦	pass

4 ruter var alltid hjemme, men det var 4 spar også. Jeg husker jeg tok makker fatt, og forklarte at min mening med 4 ruter var å fortelle at ruterfargen også var på 5 kort, slik at makker kunne velge mellom 4 spar og 5 ruter som sluttmelding (det var lagkamp etter wienerberegningen). Makker var igrunnen enig med meg, og beklaget at han hadde tatt feil. Han hadde to ruter og to spar, og han bemerket ganske riktig at han burde ha forstått at 4 spar var like lett — eller eventuelt ikke vanskeligere — enn 4 ruter.

Dette var i min grønne ungdom som bridgespiller, såvidt jeg husker en av de første turneringene jeg spilte ute. Men da vi kom tilbake til klubben (Astra) og skulle stå til rette for hva vi hadde gjort, var det meg som fikk skylden. Jeg husker godt Robert Larsens ord: — Det er helt riktig alt du sier, men hvorfor skal du gjøre det så vanskelig for makker? Kan du ikke gjøre det enklere?

Jeg husker et annet spill fra mange år tilbake: Jeg satt Øst, og Nord—Syd hadde følgende:

- ♠ E-D-5-3
- ♥ E-D-9-8-2
- ♦ 8-4
- ♣ 4-2

- ♠ 7-4
- ♥ K-5
- ♦ E-D-10-9-5
- ♣ K-D-7-4

Våre motspillere var fryktelig grønne i turneringer, det var visst første gang de var ute, og meldingene gikk:

Nord	Syd
1 ♥	2 ♦
2 ♠	3 ♣
3 ♥	pass

Det ble en bet, fordi spilleren trumfet ut med en gang. Men tre trekk var opplagt, fordi sparfinessen holdt, hjerterne satt 4-2, og ruterkongen galt. Det må avgis et stikk i hver farge, men ikke mer. Vunnet spill, tenkte jeg i mitt stille sinn.

Men det ble ikke vunnet spill, bare uavgjort. Våre lagkamerater spilte 3 spar, og der var det umulig å unngå en bet.

— Hvordan iallverden kunne dere klare å komme i 3 spar? spurte jeg forbausent.

Men mine lagkamerater hadde svar på rede hånd — de kunne sin Culbertson. — Jeg måtte jo åpne med 1 spar, sa Nord. — Jeg hadde jo ingen hånd til å reversere på. Så sa makker 2 ruter, jeg 2 hjerter, makker 2 grand og jeg gjentok hjerterne. Så prefererte makker i 3 spar, vil du si noe på det?

Nei, det var ingenting å si på. Men det var den dagen jeg gikk hjem og begynte å studere på om Culbertsons reverseregulering var riktig. Våre primitive motstandere, som ikke ante hva reverse var for noe, kom iallfall i riktig kontrakt, men det klarte ikke mine lagkamerater, som kjente teorien til bunns. At de spilte så dårlig at det ble bet har ingenting med saken å gjøre.

Her er et spill hvor Nord kom opp å kjøre, fordi han gjorde det for komplisert:

- ♠ E-D-kn-9-8-7
- ♥ K-4
- ♦ E-kn-5
- ♣ E-5

- ♠ 6
- ♥ E-D-3
- ♦ D-6-4
- ♣ K-D-kn-9-8-7

Meldingene:

Syd	Nord
1 ♣	1 ♠
2 ♣	3 ♦
3 gr	5 ♠
pass	

Nord tenkte i første omgang at det ikke hastet, han var av den typen som ikke hadde bruk for hoppmeldinger i ny farge. Etter makkers 2 kløver måtte han gjøre derfor til 3 ruter — krav til utgang. Syd bøyet av med 3 grand, og så satte Nord seg til å tenkte. Det måtte være slem hvis Syd idetheletatt hadde noe i spar, altså sa Nord 5 spar. Og nå fikk Syd det vanskelig. Han tenkte et øyeblikk på 6 ruter, men Nord's kon-

tante 5 spar synes å varsle om at han ikke var interessert i noen annen farge. Syd bestemte seg derfor til å passe.

Sparkongen satt i saksen, men Vest hadde den fjerde, sammen med tiere for sikkerhets skyld, så det ble med fem trekk. Ved andre bord hadde Nord—Syd ingen vanskeligheter med å havne i 6 kløver, etter omtrent følgende meldeserie:

Syd	Nord
1 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♠
4 ♣	6 ♣

Og den kontrakten holdt, det var sogar overstikk fordi ruterkongen satt i saksen.

Men hvorfor iallverden sa Nord ved det første bordet bare 1 spar? Det er ikke i denne situasjonen man skal sitte i bakhold og la makker tomme seg, her er det langt bedre å fortelle makker at man er sterk, og etterpå la meldingene få en normal utvikling.

Nord mumlet noe om at han ville få en idéell utvikling hvis han bare sa 1 spar, og makker etterpå støttet fargen. Det er kanskje riktig, men det er også den eneste situasjonen hvor det lønner seg.

Har De ennå ikke sett

NORDISK BRIDGE REVY

så har De en behagelig
overraskelse i vente

Over hele Norden har Nordisk Bridge Revy fått en enestående god mottagelse, og redaksjonene får stadig komplimenter, der uttrykk som "et vell av flotte artikler", "et enestående magasin", "simpelt hen overveldende" og lignende er uttrykk som stadig går igjen. Ja det er til og med enkelte som rett og slett kaller det verdens beste.

For å kunne gi en utførlig behandling av alt stoff, og likevel stadig være varierende, kommer Nordisk Bridge Revy ut i fire storhefter pr. år. Hvert storhefte er på 48 sider, i dobbelt så stort format som Bridgejournalen.

Skulle De ikke ha lyst til å prøve et abonnement på dette flotte tidsskriftet? Pris kr. 12.— pr år.

NORDISK BRIDGE REVY, Eugenegt. 1, Oslo. Postgirokonto 13345

Mine drømmers bridge

H. W. FILARSKI

Igår natt var jeg ute for en ganske underlig opplevelse. Saken var den at jeg ba noen venner hjem til bridge, men like før vi hadde tenkt å begynne fikk jeg beskjed gjennom telefonen at to av dem ikke kunne komme, fordi de var blitt tvunget til å reise et eller annet sted i en fart på grunn av forretninger.

Da det tydeligvis ikke kunne bli noen bridge, måtte jeg prøve å hygge meg på en annen måte. Jeg satte på radioen og fant fram noen gamle bridge-tidsskrifter, som jeg begynte å bla i.

Jeg vit ikke påstå at det kom av bridgetidsskriftene, men sannsynligvis mer av den sene timen og fremforalt av foredragsholderen i radio, som med monoton stemme la ut sine synspunkter om de mellomafrikanske kokosnøtenes varierende farger, og som De kanskje allerede har gjettet slumret jeg ganske snart inn.

Jeg drømte og jeg drømte, og som De forstår var jeg den store helten. Først var jeg på besøk i en eksklusiv bridgeklubb, der jeg traff en mengde eksperter, og den bridgen som ble prestert der var av aller høyeste klasse.

I ett av spillene hadde jeg den ære å spille sammen med R. Halle. Vi satt Øst—Vest, når våre motstandere kom opp i 3 grand i følgende spill.

♠ kn-5-4 ♥ 6-4 ♦ K-kn-10-7-3-2 ♣ E-K	<table border="1" style="width: 100px; height: 100px; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr> <td></td> <td>N</td> <td></td> </tr> <tr> <td>V</td> <td></td> <td>Ö</td> </tr> <tr> <td></td> <td>S</td> <td></td> </tr> </table>		N		V		Ö		S	
	N									
V		Ö								
	S									
♠ D-10-7-6-3 ♥ 7-3 ♦ E-9-5 ♣ 6-5-4	♠ 8-2 ♥ K-D-10-9-5 ♦ D-6 ♣ D-kn-9-2									
♠ E-K-9 ♥ E-kn-8-2 ♦ 8-4 ♣ 10-8-7-3										

Nord åpnet med 1 kløver, jeg meldte 1 hjerter som Øst, Syd meldte 2 grand, Halle passet, Nord kom med 3 ruter og Syd avsluttet meldingene med 3 grand. Halle startet med hjerter 7 og jeg gjorde nå mitt første forsøk på å bete kontrakten ved å legge hjerter 9. Syd tok med knekten, og skynte seg med å skifte til ruter. Han spilte ruter 4, Halle

la selvfølgelig liten — å sette i esset skulle ikke gi noen betesjanse — bordet knep med tiere og jeg la ruter 6.

Hva tror De De selv ville ha funnet på om De hadde sittet Syd og ikke hadde sett Øst—Vests kort? De ville selvfølgelig tro at Øst holdt tilbake ruteresset sitt. Det trodde iallfall Syd i min drom, og derfor spilte han seg inn på spares og spilte ruter 8 fra seg selv. Min store makker krøp påny, og spilleren knep med knekten. Jeg fikk for damen og spilte mer spar. Som De nok ser kunne jeg ikke ta ruterdamen i det første stikket, og da spilt spar, fordi Syd da hadde hatt dobbelthold i fargen. Det hadde vært en enkel sak for ham å tvinge ut ruteresset og dermed hadde spillet vært opplagt.

Som motspillet nå gikk, fikk Halle beholde sitt ruteress til Syds siste sparhold var trukket ut, og Syd var nødet til å gå bet.

Straks etterat dette spillet var ferdig, kom en mann bort til meg og sa: "Jeg har sett Deres elegante spilleføring, og De er nettopp den vi behøver til en radiobridge. Ken De komme opp i studio med en gang?" Det kunne jeg, og en halv time senere befant jeg meg sammen med tre fryktelig sterke spillere ved et bridgebord i studio, og en hallomann ved en mikrofon var klar til å viderebefordre vår geniale oppvisning. Jeg ble plassert som Vest, og her er det første spillet:

♠ kn-9-6 ♥ — ♦ E-D-kn-10-5-4 ♣ 10-7-6-2	<table border="1" style="width: 100px; height: 100px; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr> <td></td> <td>N</td> <td></td> </tr> <tr> <td>V</td> <td></td> <td>Ö</td> </tr> <tr> <td></td> <td>S</td> <td></td> </tr> </table>		N		V		Ö		S	
	N									
V		Ö								
	S									
♠ K-7-4 ♥ K-kn-9-6 ♦ 8-2 ♣ E-D-9-3	♠ 10-8-5-3 ♥ 10-8-7-4 ♦ 7-6 ♣ kn-8-4									
♠ E-D-2 ♥ E-D-5-3-2 ♦ K-9-3 ♣ K-5										

Øst ga, Nord—Syd var i sonen. Øst passet, Syd åpnet med 1 hjerter, Vest meldte over med 2 ruter, og tilslutt havnet Syd i 6 hjerter uten flere meldinger fra oss.

Jeg hadde ingen lyst til å begynne med ruter, og heller ikke synes jeg det var morsomt å starte i spar. Jeg bestemte meg derfor til å spille ut kløver, men det utspillet var også risikabelt, spesielt om jeg spilte fargen på ordinær måte. Meldingene hadde jo vist at motparten kunne ta en masse stikk i sidefargene. Istedenfor å spille ut toeren valgte jeg derfor sekseren, som ikke skulle gi så store opplysninger.

Melderer la på treeren på bordet, og min makker satte i återen. Syd tok for kongen. Syd var selvfølgelig sikker på at jeg hadde ruteresset, og derfor var hans eneste sjanse til å klare kontrakten å få istand en eller annen form for sluttspill. Han fant at jeg kunne bli skvist hvis jeg hadde ruteress og minst fire kløver. Syd bestemte seg til å spille på det, og inkasserte derfor alle sine trumfer. Så fortsatte han med de høye sparene, og etter syv stikk var stillingen:

♠ —	4	N V Ö S
♥ —	—	
♦ E-D-10	8-2	
♣ 10-7-2	E-D-9	
♠ E-D	—	
♥ —	—	
♦ K-9-3	5	
♣ 5	—	

Når Syd nå spilte spares, kastet jeg kløver 2.

Da jeg hadde begynt med kløver 6, var Syd overbevist om at jeg satt igjen med esset og damen i ruter og tre kløver. For å gjøre skvisen fullstendig fortsatte han derfor med spardamen, og De forstår vel hva jeg kastet. Ja, selvfølgelig kastet jeg ruterdamen. Stakkars Syd. Mot dette motspillet kunne han ikke stille opp noenting. Han trodde selvfølgelig at jeg hadde ruteresset alene igjen, sammen med tre kløver. Han kastet derfor bordets kløver 9, og spilte deretter liten ruter for å få se mitt ess falle. Syd, som var på nippet til å legge opp og forlange resten, holdt på å trille av stolen da han såg meg ta stikket med ruterti og deretter ta beten med ruteress!

Selv inne i studio følte jeg lytternes jubel over et slikt vakkert motspill.

Men jeg fikk enda en anledning til å vise mine kunster på slak line. Det som hendte i neste spill var så elegant at

Culbertson pr. omgående sendte meg forslag til en kontrakt, hvor jeg skulle få tyve tusen dollars om året for å spille i hans lag.

♠	kn-9-8
♥	5-4-3-2
♦	E-10
♣	K-10-4-3

N
V Ö
S

♠	E-7-6
♥	E-10-9
♦	K-9-7-6
♣	E-D-8

Uten at Øst—Vest deltok i meldingene kom Nord—Syd opp i 3 grand, med Syd som spiller. Vest begynte med hjerterkongen. Syd lasjerte, og Vest spilte mer hjerter. Syd tok for hjerteresset i tredje runden, Øst viste renos i det andre stikket og kastet spar 5 og spar 2.

Syd tok ruterfinessen med tieren, og Øst kom inn på knekten. Han ga ruter igjen, melderer tok med bordets ess og deretter gikk han hjem på kløveresset. Når han nå tok for ruterkongen falt Vests dame, og Syd fortsatte med ruter 9. Vest kastet en hjerter, og stillingen var:

♠	kn
♥	5
♦	—
♣	K-10-4

N
V Ö
S

♠	E-7-6
♥	—
♦	—
♣	D-8

Syd måtte ha fire stikk til. Han tok for kløverdamen, men ingen knekt kom til syne. Øst og Vest la hver sin lille kløver. Syd tok for spareset, og kongen kom fra Vest.

Fordeelingen var klar. Det var ikke vanskelig for Syd å regne ut at Vest opprinnelig hadde fem hjerter, tre ruter og en spar, og følgelig fire kløver. Alt lå altså klart for en kløverfinesse. Men kunne det ikke tenkes at Vest hadde hatt både kongen og damen i spar? Nei, litet sannsynlig. Øst hadde jo kastet styrke i fargen, og burde idetminste ha en av sparhonnrene.

Idet han gikk ut fra denne perfekte

kortlesningen spilte Syd nå kløver 8 og knep med tieren på bordet.

Jeg beklager meget men desværre kan jeg ikke berette om de spillene som vi skulle ha spilt etterpå. Min vakre drøm ble nemlig avbrudt av en feiende samba fra høyttaleren, og som alle vet er det umulig å sove når man spiller slik musikk.

Men innen jeg slutter må jeg fortelle om hva som skjedde med det siste spillet. Se slik var kortene fordelt:

♠	kn-9-8	N V Ö S	♠	D-10-4-3-2
♥	5-4-3-2		♥	6
♦	E-10		♦	kn-8-5-2
♣	K-10-4-3		♣	kn-9-5
♠	K-5 (!)			
♥	K-D-kn-8-7			
♦	D-4-3			
♣	7-6-2			
♠	E-7-6			
♥	E-10-9			
♦	K-9-7-6			
♣	E-D-8			

Ser De mitt fantastiske spill i det tiende stikket? Jeg kastet sparkongen og beholdt femmeren! Og det var ikke noe rart i at Syd ble lurt med hensyn til fordelingen. Han måtte jo helt enkelt plasere meg med fire kløver, og da var kløverfinessen selvfølgelig. Men det er klart at hans perfekte spilleføring måtte strande på et ennå bedre motspill. Synd at det bare var en drøm.

SKOTTEN

Mac Cardy, den berømte skotske bridgespilleren som blant annet figurerer i Nordisk Bridge Revys spalter, liker ikke å tape i bridge, akkurat som vi. Heldigvis var han ikke med forleden dag for da hadde han med sine eminente kunnskaper kunnet klare å føre hjem følgende spill:

♠	D-8-6-5	N V Ö S	♠	10-2
♥	E-K-kn		♥	7-5-2
♦	—		♦	D-9-3
♣	E-K-10-9-6-5		♣	D-kn-7-4-2
♠	9-7-3			
♥	10-9-8-6			
♦	10-8-7-2			
♣	8-3			
♠	E-K-kn-4			
♥	D-4-3			
♦	E-K-kn-6-5-4			
♣	—			

Nord—Syd var i faresonen og Vest ga. Meldingene ble det rene sirkus, fordi Vest fant på å begynne med å melde

Dansk Bridge

Redaktør Leo Pedersen

10 hefter à 20 sider
for n. kr. 7.— pr. år.

Abonnement kan tegnes over Bridgejournalens postgirokonto (134 29).

1 kløver. "Sirkus Nord—Syd" utviklet seg deretter på følgende måte:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	D	2 ♣	2 ♦
pass	3 gr	pass	4 gr
pass	5 ♥	pass	5 gr
pass	6 ♥	pass	7 gr

Alså den vanlige melodien. Når en spiller har bløffet kommer motstanderne ofte for høyt i iveren for å vise "at den går vi ikke på". Meldingene refereres uten kommentar, da undertegnede selv satt Syd, og uheldig var skyld i at sluttmeldingen ikke het syv spar, som jo er korrekt.

Nord var alså spiller i 7 grand, men stemningen var litt opphisset etter nervekrigen, og Vest begynte med en liten hjerter. Nord rakk nesten ikke å si "utspill fra feil hånd", innen Øst, som burde ha ventet på opplesning av forskjellige lovparagrafer og lignende spilte ut kløver fire. Nå er spørsmålet: Kan en spiller som Mac Cardy klare kontrakten hvis man følger lovens bokstav (om enn ikke lovens ånd)?

Det ser vanskelig ut. Et ekstrastikk i kløver er selvfølgelig velkommet, men likevel blir det bare tolv stikk. Men Mac Cardy hadde sikkert klart situasjonen. Han hadde forlangt ruterutspill og knepet med knekten. Deretter går han hjem på spar og spiller kløvertieren, og forlanger Østs for tidlig utspilte kløver 4 på som straffekort. Dermed ville kontrakten ha vært klart, med fire sparstikk, tre hjerterstikk, tre ruterstikk og tre kløverstikk, alså storestem i grand, og sannsynligvis også utkastelse fra lokalet.

E. W.

Beregning av taperne

Allerede for ti år siden presenterte amerikaneren Dudley Courtenay en metode som han kalte "beregning av taperne". Ved å bruke denne metoden skulle det være langt lettere enn ellers å komme i den riktige kontrakten.

Interessen for denne formelen er blant annet blitt vekket ved dansken Erik Schuberts bok "One-over-One", og flere lesere har bedt oss om å gjøre rede for beregningsmåten. Den ser idéell ut, iallfall etter forfatterens framstilling, og den samme oppfatningen har de spillerne som bruker den.

Når man skal vurdere sin hånd ved beregningen av taperne, er det to faktorer man må ta hensyn til, nemlig toppkort — ess, konger og damer, iblant også knekter og tiere — og fordelingen, som kan gi muligheter for å stjele motpartens høye kort. Disse to faktorene er like viktige, og får samme verdi ved beregningen.

En hånd som inneholder alle essene, alle kongene, alle damene og en knekt gir en sikker storeslem, men det gjør også en hånd med en gående syvkortfarge i spar og en gående sekskortfarge i hjerter, til tross for at honnørstyrken er langt mindre i det siste tilfellet. Etter Courtenays metode regnes også fordelingen for like verdifull som honnørstyrken, og det skjer gjennom en enkel regneoperasjon.

Hvert ess, hver konge og hver dame som De ikke har regnes for en sikker taper. Det blir altså aldri mer enn tre tapere i en farge.

Alle damer på hånden må "balanseres" av et ess, hvis ikke disse damene går inn i en sekvens på tre honnører, f. eks. K-D-kn. Kombinasjonen K-D-x inneholder altså to tapere, damen og den lille.

La oss ta en hel hånd som eksempel:

♠ E-D-9-4-3 ♥ K-7-6-2 ♦ E-kn-4 ♣ 2

Her finner vi at kongen mangler i spar, den blir det også en taper. I hjerter mangler vi esset og damen, altså to tapere, i ruter mangler kongen og damen, to tapere, og i kløver er det en

taper — ikke mer — fordi vi har en singleton.

Tilsammen er det altså seks tapere med spar som trumf.

For å kunne åpne meldingene med et trekk i farge kreves at man ikke har mer enn syv tapere, dessuten må man ha to defensive honnørstikk, og selvfølgelig en meldbar farge, i likhet med de fleste gamle, kjente regler. Ovenstående hånd skulle altså oppfylle kravet til en åpningsmelding på en spar.

Enda et eksempel:

♠ E-D-7 ♥ K-8-5 ♦ E-kn-6 ♣ 8-6-3-2

Denne hånden passer ikke bra for fargekontrakter, og derfor går man ved beregningen ut fra at det skal spilles i grand. Det er følgende tapere: En i spar, to i hjerter, to i ruter og tre i kløver (flere enn tre tapere skulle man ikke regne i noen farge). Summen av tapere blir derved åtte, hvorfor man ikke er sterk nok til å åpne med en grand. For å åpne med en grand må man ikke ha flere enn syv tapere, men på den andre siden må man ikke ha mindre enn seks.

Vi går nå tilbake til det første eksemplet. Hvis svarhånden støtter i spar, er det fremdeles bare tre tapere, men hvis makker skulle melde grand eller kløver må man umiddelbart regne tre tapere i kløver, og derved har antallet av tapere på grund av den dårlige tilpasningen kommet opp i åtte.

Som allerede nevnt skal en hver dame man har balanseres av et ess for ikke å bli regnet som taper, selv om det finnes følgere til damen. Det er spesielle matematiske grunner for dette, men plassen tillater oss ikke å komme nærmere inn på dem. De skal imidlertid legge merke til at esset ikke behøver å være i den samme fargen som den damen det gjelder å balansere.

I det følgende eksemplet er det to damer, men da det bare er et ess til balansering må den ene damen regnes som taper:

♠ E-8-5-4-2 ♥ K-D-9-7 ♦ D-6-3 ♣ 4

Her blir det to spartapere, en hjertertaper (damen balanseres av sparesset), tre rutertapere (da det ikke finnes flere ess å balansere med) og ytterligere en kløvertaper.

Det som hittil er nevnt gjelder åpne-

ren. Hos svarhånden er det nok at damen balanseres av enten et ess eller en konge, to knekter og to tiere har samme verdi som en konge, hvorfor man med disse fire honnørkort har lov til å regne en taper mindre.

Hvis man har en eller to korte farger, må man regne med tre tapere i hver hvis man ikke har tilstrekkelig med trumf til å dekke taperne ved stjeling. Man kan regne med at hvert kort over tre i den tenkte trumffargen kan ta vare på en taper.

Vi gir ytterligere noen eksempler på hvordan denne beregningen arbeider. (tk = tapende kort):

♠ E-6 ♥ E-K-2 ♦ K-D-3 ♣ E-K-D-8-3
1 1 1 0 = 3 tk

♠ 9-7-6-5-4-3 ♥ E-8 ♦ E-9 ♣ E-7-3
3 1 1 2 = 7 tk

♠ K-kn-5-4-2 ♥ E-6-3 ♦ K-4-3 ♣ 3-2
2 2 2 2 = 8 tk

♠ K-D-kn-3 ♥ K-kn-5-4 ♦ K-7-3 ♣ 8-2
1 2 2 2 = 7 tk

♠ E-D-9 ♥ K-kn-3 ♦ E-D-9-7-6-4 ♣ 8
1 2 1 1 = 5 tk

Så kommer vi til metodens virkelige finesse, og det er åttenregelen. Når makker åpner med en spar, lover han høyst syv tapere. Han har kanskje bare fem eller seks, kanskje ikke mer enn fire, men hans løfte gjelder høyst syv. Som svarhånd vurderer De Deres kort og forsøker å finne ut om den foreslåtte trumffargen passer bra, det vil si at De har normalstøtte i den meldte fargen. Har De det, teller De Deres egne tapere, legger til makkers syv tapere og trekker denne summen fra åtten. *Det tallet De derved finner viser det antal trekk De kan regne med å få.*

Hvis Deres makker åpner med en spar, lover han høyst syv tapere. De har trumfstøtte og regner åtte tapere på egen hånd. $8+7 = 15$. $18-15 = 3$. Med de felles verdier kan De også regne med å klare tre trekk i spar, under forutsetning av at makker har nøyaktig syv tapere. Hans neste melding gir nærmere beskjed om den saken.

Hvis De bruker den riktig er 18-regelen helt perfekt, selv når det gjelder hender med meget ujevne fordelinger.

Da man ikke kan få mer enn tolv tapere selv om man er fullstendig blank, får man det trettende stikket så og si i

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

reserve, en differanse på ett stikk forekommer derfor ofte.

Reglene for svarhånden er:

Med elve eller tolv tapere — pass.

Ti tapere representerer den svakeste hånden svarhånden kan melde på. (18-regelen: $10+7=17$, $18-17=1$. Altså skulle man få ett trekk). Meld en grand, hvis mellomhånden ikke melder.

Ni tapere. (To trekk sannsynlig). Meld en over en eller løft makkers farge til to trekk. Meld en grand hvis ikke noe annet passer.

Åtte tapere. Nå er det flere muligheter, kanskje det til og med er sjanse til utgang. Meld en ny farge eller hopp til tre i makkers farge (i det siste tilfellet kreves fire trumf og minst to defensive stikk). Meld to grand, hvis fordelingen er jevn.

Syv tapere. Nå er det sikkert utgang i kortene, såsant sitsen ikke er ekstra dårlig. Hopp til to grand, eller hopp i makkers farge, eller meld egen farge.

Seks tapere eller færre. Hoppmeld i egen farge for å vise styrken.

Disse reglene kan kontrolleres ved eksempler:

♠ K-D-10-4
♥ D-8-4
♦ E-10-7-6-2
♣ 4

♠ E-kn-9-8
♥ K-kn-10-9-7
♦ K-5
♣ E-kn

Syd har med hjerter som trumf to tapere i spar, to i hjerter, en i ruter og en i kløver, tilsammen seks tapere. Han åpner med en hjerter, Nord melder to

ruter og Syd fortsetter med to spar. Da hans spar ikke er tilstrekkelig til både å stjele den tredje ruter og den tredje kløveren, må man regne en taper til med spar som trumf, altså nå syv tapere. Med spar som trumf har Nord en spartaper, to hjertetapere, to rutertapere og en kløvertaper, tilsammen seks tapere. Syv pluss seks gir tretten, som trukket fra atten gir fem. Her kan Syd faktisk spille hjem seks trekk, det er det ekstrastikket vi tidligere har nevnt som kommer inn.

♠ kn-10-3
♥ K-D-7-2
♦ 8-2
♣ E-K-4-2

♠ E-K-9-8-2
♥ kn-5
♦ E-D-6
♣ 7-6-3

Syd åpner med en spar. Han regner en spartaper, to hjertetapere, en rutertaper og tre kløvertapere. Tilsammen syv tapere. Svarhånden regner tre spartapere, en hjertertaper, to rutertapere og en kløvertaper, tilsammen syv tapere. Syv pluss syv er fjorten, og fjorten fra atten er fire. Fire spar bør også kunne vinnes.

♠ kn-3-2
♥ K-10-5-4-2
♦ 8
♣ 9-8-7-6

♠ E-K
♥ D-6-3
♦ D-7-5-4-3-2
♣ 5-4

Hvor mange trekk kan Nord—Syd gjøre med hjerter som trumf? Nord har tre spartapere, to hjertertapere, en rutertaper og tre kløvertapere. Syd har ingen spartapere, to hjertertapere, to rutertapere og to kløvertapere, tilsammen seks. Ni og seks er femten, og femten fra atten er tre. Det er faktisk mulig å få hjem tre hjerter, men ikke mer.

Personlig vil vi ikke si hverken fra eller til om beregningen av taperne, men vi må medgi at det iallfall er en intressant metode, som det kan være verdt et forsøk å arbeide med.

ROLF BØE:

Siden Sist

Uttagningskampene for Europamesterskapet er igang over hele landet. Planen er å få fram to lag fra Oslo, et fra Trøndelag, et fra Bergen, et fra Stavanger og et fra Buskerud—Vestfold—Grenland, og la disse seks lagene spille en endelig uttagningsturnering.

I det øyeblikk dette skrives er det spilt fem av seks kamper i Oslo. Et lag bestående av Robert Larssen—Sommerfelt og Dæhlin—Andresen leder med ni poeng, fulgt av "Leifene" og Bjørn Larsen—Knudsen med fem poeng.

Damene har spilt en uttagningsturnering over mange aftener og det vinnende laget besto av fru Solveig Bergh, fru Inger Johanne Wego, fru Dagmar Haraldsen og fru Berit Angell. Disse fire er allerede tatt ut til å reise, men det er ennå litt uklart hvem som blir det tredje paret.

Frk. Ambjørg Amundsen, damenes representant i forbundsstyret, har ved siden av å organisere og lede dameuttagningen satt igang en komite som skal samle inn midler til damenes representasjon. Foreløbig er det kommet inn 4.000 kroner.

Fra Sverige kommer melding om at det svenske forbundets arbeidsutvalg har stengt paret Wohlin—Lilliehöök ute fra turneringer inntil forbundsstyret skal ha møte. Grunnen er det berømte spillet fra bykampen Stockholm—Oslo, hvor Wohlin unnlot å preferere spar med ess, dame, tredje i spar og singleton ruter, tross for at hans makker hadde meldt spar først. Lilliehöök hadde bl. a. to små spar og seks ruter. Spillet ble uavgjort, begge bord var havnet i tre ruter.

Etter hva vi hører er det stor stemning for å gi paret en lengere diskvalifikasjon, som i tilfelle vil bevirke at det ikke kan være med i Paris i sommer. Oslo har ikke protestert på spillet, det er svenskene selv som har tatt saken opp.

Makker

kan aldri gjøre sitt beste hvis han hele tiden må tenke på hva han skal svare på kritikk fra Dem når han velger en gal variant. Det er god tid til å diskutere feilene etterat alle aftenens spill er ferdig.

Når et spill er passet rundt i duplikat

Rolf Bøe

De har sikkert mange ganger vært ute for den situasjonen at et spill er passet rundt, enten i lagkamp eller i parturnering, og så kommer forslag fra en eller annen om å gi spillet om. Vel, De kan kanskje ikke se noe galt i det, og erklærer Dem enig. De vet nok at lovene ikke tillater omgivning, men De gir om likevel.

En ting som de aller fleste ikke har noen anelse om, er at man kan lage en helt separat meldingsteknikk — og score stort fordi motstanderne ikke er oppmerksom på det — hvis det er kotype i klubben at spillet gis om når det blir passet rundt. Det er ingen risiko å passe en hånd med 4—5 HS, blir det pass rundt blir spillet bare annullert og det kommer et nytt spill, og hvis motparten åpner, ja da er det værre for dem. Og dessuten får de øvrige bordene — når det er vanlig praksis å gi om — en ekstra opplysning at det er en åpningshånd et eller annet sted. La oss se på følgende spill:

Nord gir, Ø—V i sonen.

♠ 8-4-2
♥ D-7
♦ E-6-5
♣ kn-5-4-3-2

♠ E-10-5
♥ E-6-5-4
♦ D-10-3
♣ K-9-8

♠ kn-3
♥ K-kn-10
♦ kn-9-8-2
♣ E-D-10-6

♠ K-D-9-7-6
♥ 9-8-3-2
♦ K-7-4
♣ 7

Ved det første bordet vil meldingene sannsynligvis gå slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	1 ♣
pass	2 gr	pass	3 gr

3 grand bør gå hjem. Men hva skjer når spillet kommer til neste bord? Sett Dem på Syds plass og tenk, etterat Nord og Øst har passet. Syd vet at det er blitt åpnet et eller annet sted ved tidligere bord, og siden Nord og Øst allerede har passet, og Syd ikke har noen åpning, er det rimelig grunn til å tro at Vest vil åpne hvis Syd passer. Derfor vil en sparåpning fra Syd gjøre det vanskeligere for motparten, kanskje Syd kan slippe fra det med en billig

stamp, kanskje Øst—Vest likevel finner fram til 3 grand, men da har Syds sparmelding gitt Nord et direktiv om utspillet, slik at motparten ikke kan få utnyttet ruterfargen. Mulig 3 grand kan vinnes likevel, men andre Vestspillere — som ikke får spar ut — vil få flere trekk med den samme spilleføringen.

Og så skal vi se litt på et spill som er hentet fra Australia, hvor Nord var meget heldig med en spesiell taktikk som han bare kunne anvende fordi han satt ved det bordet hvor spillet var gitt:

♠ E-kn-5
♥ K-kn-2
♦ K-10-4
♣ E-D-8-2

♠ D-10-7
♥ E-D-9-3
♦ kn
♣ K-kn-10-7-3

♠ 9-8-6-3
♥ 8-7
♦ 8-7-6-5
♣ 9-6-5

♠ K-4-2
♥ 10-6-5-4
♦ E-D-9-3-2
♣ 2

— Hva ser du på?
— Jeg titter på alle de hyggelige bridgeminne fra detta værelset.

En stille stund mellom slagene.

Nord ga, og passet ganske rolig. Det var ingen fare, han visste at spillet ville bli gitt om hvis det ble pass rundt. Øst og Syd passet selvfølgelig også, og stakkars Vest åpnet tetanende med 1 kløver, som vel de fleste av oss ville ha gjort. Nord doblet, Syd hoppmeldte til 2 ruter, Vest passet, han ville se på utviklingen, og Nord gikk rett i 3 grand. Øst og Syd passet, og så var det Vests tur igjen. Han regnet med at makker hadde noen honnørstyrke — begge motspillerne hadde jo passet i åpning — og doblet kontrakten. Det fikk være måte på frekkhet, mente han.

Det var nettopp dette Nord hadde ventet på, redoblingen kom momentant, og så var det bare å innkassere de tolv stikkene som ikke var til å unngå. Resultat 2100 poeng, og en topp som var helt umulig å nå for andre Nord-Sydpår, fordi Nord ikke kunne ta sjansen på å passe i første melderunde.

Og endelig skal man huske på at de forskjellige meldesystemer ikke stiller nøyaktig de samme kravene til åpning. Jeg skal ikke her komme med noen nærmere mannjevning mellom de to som er mest kjent i Norge, Culbertson og Vienna, men bare påpeke at det finnes flere hender hvor en Vienna-spiller åpner uten å betenke seg, men hvor Culbertson-spilleren like sikkert passer. Det kan være en utgang i kortene, ikke så alminnelig kanskje, men det hender svært ofte at det er en delkontrakt. Og i alle tilfelle er det galt at spørsmålet om et spill skal gis om eller ei skal være avhengig av at det sitter en Culbertson-spiller eller en Viennaspiller med de beste kortene ved det første bordet. Ta f. eks. følgende hånd:

♠ K-kn-9-3 ♥ K-D-8-4 ♦ K-10-9 ♣ kn-5

En Culbertson-spiller kommer ikke opp i mer enn 2½ HS, selv om han teller med alt som finnes av plussverdier, og 2½ HS har man ikke lov til å åpne med når man ikke har en gjenmeldbar farge. En Viennaspiller derimot vil finne 20 punkter, og da han dessuten har fire kort i begge de edle fargene, og videre mange honnørkort, vil han finne at det til og med er god åpningshånd.

Om det lønner seg å åpne er en ting som jeg ikke skal komme nærmere inn på, heller ikke skal vi diskutere om enkelte Culbertsonspillere vil åpne på tross av at systemet sier nei. Poenget er bare at det her blir en kamp mellom to systemer — en kamp som rett og slett vil bortfalle hvis det sitter en Culbertson-spiller ved det første bordet, og man er enig om å gi om hvis det blir passet rundt.

En fjerde ting er at man bare kan skyve avgjørelsen fra seg hvis man skulle sitte med en hånd som denne (i tredje eller fjerde hånd).

♠ K-kn-9-5-4 ♥ E-kn-8-3 ♦ 9-4 ♣ 8-2

Bare 2 HS, og ingen lovlig åpning. Men ikke desto mindre er det store sjanser for en delkontrakt, fordi De sitter med styrke i spar og hjerter. Hvis makker har tilpassning i en av fargene, og han har en del av den utstående honnørstyrken — som det er all grunn til å tro når ikke motparten åpner — så skulle 2—3 trekk være innenfor rekkevidde. Men spilleren som har disse kortene ved det første bordet kan ganske enkelt skyve problemet fra seg og hindre at spillet blir spilt.

Dette tør være fullstendig nok grunner til at man alltid skal la et spill gå videre når det først er gitt. Selv om det er det mest opplagte "pass-rundt-spill" kan det hende en eller annen finner på å åpne, og differansen er der med en gang.

Dess mer komplisert

De bygger opp meldingene, dess større er sjansen for at makker vil misforstå Dem. Det samme er tilfelle med motspillet. Et enkelt motspill som gir en bet er sikrere og bedre enn et komplisert motspill som kan gi to bet, men som gir spilleren kontrakten hvis makker misforstår.

BRIDGE MED LAVINTHAL

Egil Wang

Det er utrolig hvor meget rart man kan komme ut for i drømme. Her forleden natt drømte jeg at jeg var deltager i en amerikansk eliteturnering. Hvordan stakkars Egil Wang var kommet sammen med store kanoner som Ely himself, darling Josephine, Charles H. Goren, Howard Schenken, baron von Zedwitz, Al Morehead og alle de andre, var jeg ikke riktig klar over, men det har jo ingenting med saken å gjøre heller — faktum var att jeg var der.

Pussig nok var Bøe der også, han var turneringsleder. For øyeblikket holdt han på å forklare for turneringskomiteén den store fordelene ved å sløffe tipoengsdifferansen i grand, men det sa ikke ut til at noen ville høre på ham.

Jeg benyttet meg av en liten pause i forhandlingene, og nappet ham forsiktig i ermet. — Hvem skal jeg spille med? sa jeg.

— Spør Zakken, var svaret.

Jeg så meg rundt, og jamen var Zakken der også.

— Mornmorn, hyggelig å se en norsk mann av middels størrelse, sa Zakken. — Du skal spille med Hy Lavinthal, her er han for resten.

— How do you do? sa Lavinthal høflig. Jeg var på nære nippet til å svare Egil Wang, men tok meg heldigvis i det og fikk stammet fram de riktige frasene.

Vi begynte å diskutere meldeteknikken, og til min lettelse var vi svært enige. Men så kom bomben.

— Vi bruker selvfølgelig mitt farge-skiftningssignal i alle situasjoner, bemerket Lavinthal.

Lavinthalsignalet ja, det var ikke noe i verden jeg likte mindre enn det. Jeg har alltid ment at sunn fornuftig tenkning aldri kan erstattes av noe signal, og at Lavinthal bare er en stadig kilde til misforståelse. Men det kunne jeg jo ikke si rett til signalets far første gang jeg så ham, og derfor slapp ordet "sure" ut av meg før jeg fikk tenkt meg om. — Håper vi ikke får bruk for det, tenkte jeg. Men jeg skulle bli sørgelig skuffet. Allerede i det første spillet ble følgende kort delt ut:

♠ 8-3
♥ K-5-4
♦ kn
♣ K-D-kn-10-7-4-3

♠ K-7-4
♥ E-kn-10-9-8-2
♦ D-10-2
♣ 9

♠ E-D-kn-10-9-5-2
♥ —
♦ 9-8-5
♣ E-6-2

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♥	4 ♠
5 ♥	6 ♣	6 ♥	6 ♠
D			

Jeg begynte med ruterkongen, og Lavinthal la tieren. Jeg hadde allerede ruteresset i hånden, men stusset så et øyeblikk. Vi skulle jo bruke Lavinthal i alle situasjoner, og her måtte det jo være ment som et Lavinthalsignal fra ham. Klart at makker ville ha hjerterstikket sitt før det forsvant på kløver. Hadde makker kløverstikk, ville han alltid få for det, men hjerterstikket måtte jeg gi ham straks. Men alt dette kunne jeg ha regnet ut slik som jeg vanligvis spiller også, tenkte jeg, bare ved et svakhetskast i ruter fra makker.

Alså skiftet jeg til hjerterdamen — og så var det ikke mer. Syd sikret seg lett de resterende stikkene.

— Denne gangen var signalet ment som et styrkekast, sa Lavinthal, — jeg ville ha ruter igjen, da måtte Nord ha stjålet, og så ville jeg ha fått for trumfkongen.

— Men det står i alle norske bøker at når blindemann er blitt renons i den utspilte fargen skal Lavinthalsignalet brukes, innvendte jeg.

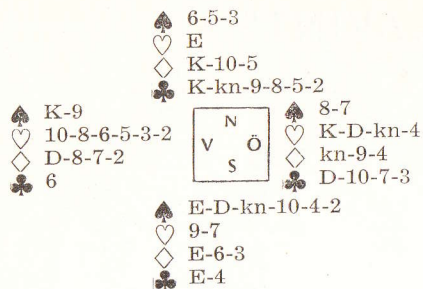
— Det må være i de norske bøkene det da, bemerket Lavinthal tort.

— Det står i Gold Book også, sa jeg.

— Sorry, sa Lavinthal.

Det gikk noen spill igjen, så fikk vi tildelt følgende hender:

Denne gangen var plassene byttet om, Lavinthal satt Vest og jeg Øst.

Meldingene:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♣
4 ♠	5 ♠
6 ♠	

Lavinthal begynte med hjerter 5, Nord tok esset, og jeg begynte å tenke. Det var klart at Syd ville prøve på å godspille den lange kløverfargen på bordet, og da kunne den tredje trumfen brukes til å stjele seg inn på hjerter. Det kunne gi en meget viktig inntøst, derfor var det nødvendig å tvinge ham til å stjele før han fikk bruk for den, hvis det var mulig. Jeg la derfor hjerterkongen, den høyeste jeg hadde, for å få fargen fortsatt.

Fra Nord kom spar, og trumfsaksen ble prøvet. Vest kom inn på damen, og returnerte selvfølgelig — ruter. Så var det ikke mer. Syd stakk, trumfet en gang til, trakk esset og kongen i kløver, stjal en kløver, gikk inn på bordet på ruterkongen og stjal en kløver til. Nå var kløverfargen godspilt, og hjerterstjeling med Nord's lille trumf var den nødvendige inntøsten.

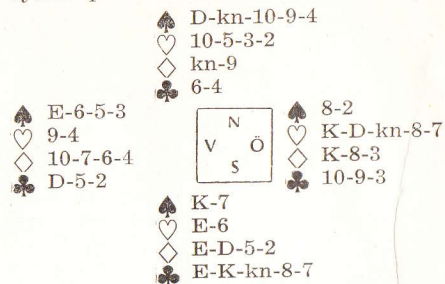
— Suit preference signal, begynte Lavinthal. Heldigvis for ham var jeg ikke så pass inne i engelsk at jeg kunne gi ham et ordentlig inntrykk av hva jeg mente om det signalet hans, men jeg klarte da å henvise til det forrige spillet.

— Jamen De viste jo at De ikke ville bruke det i den formen jeg pleier den

Bridgens viktigste idé

er samarbeide med makker. To stjerne-spillere som trekker i hver sin retning vil alltid tape for to mindre gode spillere som forstår kunsten å danne et par.

gang, bemerket Lavinthal. Jeg bare rystet på hodet.

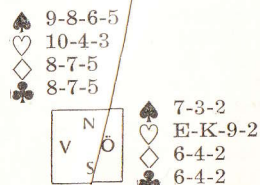
Denne gangen spilte Syd 3 grand, etterat jeg i Øst hadde slengt inn en hjertermelding. Lavinthal begynte med hjerter 9, som fikk beholde stikket. Neste hjerter stakk Syd med esset, og så kom sparkongen. Jeg la spar 8 for å markere lengden, men den hadde desværre en annen betydning for mr. Lavinthal. Det var et høyt kort, også ønsket jeg ruter igjen. Følgelig stakk Lavinthal den andre sparen med esset, og skiftet til ruter 6. Syd hadde teft nok til å legge ruter 9 på bordet, og dermed kunne vi pakke sammen. Enten jeg stakk eller ikke fikk Nord inntøst til de stående sparene sine, og ti stikk var klare.

— Hvorfor søren ga De signal til skift til ruter? for Lavinthal opp — var det ikke meget bedre å legge toeren først og be meg skifte til kløver? Jeg var for matt til å si noe idethele-tatt.

Nå ble det en liten pause under spillet, og jeg oppsøkte Bøe for å høre om Lavinthal var offisielt, eller om det ikke fantes en liten mulighet for å bli nektet av turneringslederen å bruke signalet. Men Bøe kunne desværre ikke hjelpe meg.

— Jeg føler med deg, sa han — du vet hva jeg synes om signalet. Men det er desværre ingenting å gjøre ved det.

Vel, jeg måtte gå på pass igjen, og fortsette. Heldigvis dukket det ikke opp noen flere motspill for oss på en stund, og alt var bare herlighet og glede. Men så plutselig fikk jeg det vanskelig — meget vanskelig:

— Kan vi ikke schpille bridge når vi er så mange?

Syd spilte 4 spar, og Lavinthal begynte med hjerter 6, som jeg på Øst's plass stakk med kongen. Deretter fortsatte jeg med esset, Lavinthal la femmeren, og nå var det klart at han var renons, og at jeg måtte gi ham et stjelestikk. Men så ble jeg plutselig sittende, helt forvirret. Hvilken hjerter skulle jeg spille tilbake? Valgte jeg nieren ville makker spille ruter, og valgte jeg toeren ville han spille kløver. Men hvordan skulle stakkars jeg bestemme hva han skulle spille? Det kunne hende han hadde en honnør i den fargen jeg ba om, og hvis han spilte ut fra den kunne det kanskje være den eneste måten å gi Syd kontrakten på.

Jeg tenkte og tenkte, men kunne ikke bestemme meg — et øyeblikk var jeg faktisk inne på tanken å gi trumf for ihvertfall ikke å gi galt signal — men plutselig hente noe glede-strålende. Vekkeklokken ringte... Og jeg pustet uhyre lettet da jeg våknet og fant at jeg lå hjemme i min egen seng i Norge, og ikke skulle være nødt til å velge mellom hjerter 9 og hjerter 2, når jeg bare visste at det ene kortet ville kjøre oss rett i avgrunnen, uten å vite hvilket det var.

Normalt er vekkeklokken det værste jeg vet, reneste torturinstrumentet, men denne gangen var det like ved at jeg velsignet den.

Makkers honnørstyrke

I Bridgejournalen nr. 2 hadde redaktøren en meget interessant artikkel, nemlig "Makkers honnørstyrke". Den omtalte melde-teknikk er nok desværre littet påaktet, men ikke desto mindre meget effektiv.

Første gang det falt meg inn å foreta et slikt eksperiment var i Oslos B-elite 1946.

Øst—Vest var i sonen, Vest ga, og jeg satt Syd. Min hånd var:

Meldingene gikk:

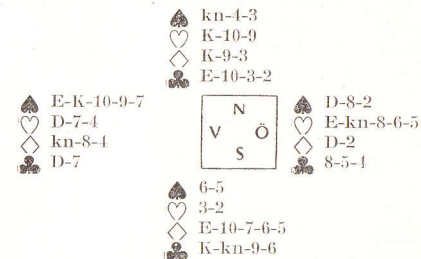
Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	2 ♥	pass
2 ♠	pass	pass	D
pass	pass	pass	

— Jaså makker, du vil ikke være med, sa jeg.

— Dette er jo betedobling, sa en av mot-spillerne.

— Javel, sa jeg, og ferdig med det.

Da spillet var over — spilleren gikk for resten en bet, så vi tjente stort på spillet — forsøkte jeg å forklare min tankegang. Jeg mente å fortelle makker at vi kunne ha et fordelaktig spill i kløver eller ruter. Det er jo først når det blir passet rundt til meg på 2 spar at jeg kan begynne å regne, og da mente jeg å ha lov til å plasere ca. 2 HS hos makker. Her falt også meldingene noe annerledes enn det Bøe tar fram i sitt eksempel, det ble meldt to farger, begge er jeg kort i, og jeg mener at opplysende dobling er det eneste rette. Hele fordehningen var:

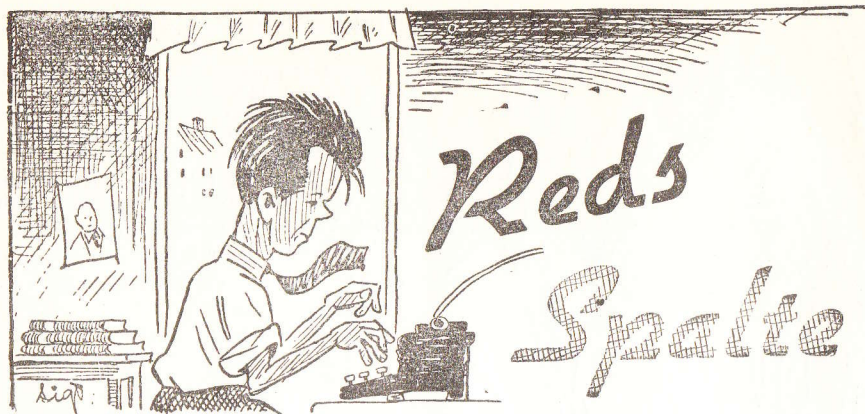
Hans Rønneberg

Vi erklærer oss helt enig med Rønneberg. En annen sak er at i dette tilfelle var det svært heldig at makker passet, idet hverken 3 kløver eller 3 ruter går hjem.

Red.

Det viktigste

er ikke å bruke det aller beste melde-systemet, men at man bruker et melde-system som begge spillere behersker. Selv et dårlig system — som man kjenner til bunns — er bedre enn et godt system som man ikke forstår å bruke.

Rett som det er hender det at en eller annen kommer bort til meg med en lapp med et spill på. — Se her, det spillet spilte vi igår. Det gikk slik og slik, og så fikk jeg så og så mange trekk. Var ikke det fint spilt?

Jo, mange ganger er det fint spilt, og jeg takker og putter lappen i lommen. Seivfølgelig skulle jeg ha notert poenget på lappen med en gang, men jeg er desværre ikke alltid noe ordensmenneske, og derfor hender det ofte at lappen blir liggende uten noen opplysende bemerkninger. De lappene jeg finner igjen en dag eller to etterpå går det bra med, så lenge husker jeg ialminnelighet bra, men så er det enkelte lapper som blir liggende lenger.

Her forleden dag kom min kone med en haug slike lapper.

— Dette fant jeg i den dressen jeg sendte bort til rensning idag. Har du bruk for noe av det, eller skal jeg kaste det?

— Bare legg det der, skatten min, så skal jeg se på det.

Og så hendte det utrolige at jeg virkelig fikk tid til å se på det. Et par av lappene klarte jeg å kjenne igjen, det var noe jeg selv hadde notert, og som jeg etter et raskt litet orienteringsløp i hjernen klarte å finne ut av. Men så var det hele haugen av lapper som ikke var skrevet med min skrift, og som det ikke var notert noen veiledende bemerkninger på. Hva skulle de bety?

La oss se på noen av lappene:

Dette ser kanskje litt for lett ut til å bli presentert i Bridgejournalen, men jeg våager det likevel. Syd spiller selvfølgelig en sparkontrakt, og skal det være noe stas ved det må han vel ha

seks trekk. På lappen står det hjerter ut.

♠ 5-4-3-2
♥ 3-2
♦ E-K-D
♣ 9-4-3-2

♠ E-kn-10-9-8
♥ E-K
♦ 4-3-2
♣ E-D-kn

Den sikreste måten å behandle sparfargen på er å knipe to ganger. Men da må vi bruke to inkomster hos Nord, og så har vi bare én inkomst igjen til kløverfinessen. Det er for litet, da vinner vi bare hvis Øst har kongen annen i kløver. Derfor er det bedre å spille på at sparfargen sitter 2—2, og bruke inkomstene på bordet til å fange kløverkongen hos Øst med.

En annen lapp så slik ut:

♠ 4-3
♥ E-K-2
♦ D-10-4
♣ E-9-8-4-3

♠ E-D-5-4
♥ D-kn-10-9-3
♦ 2
♣ K-5-2

	N	
V	Ö	
	S	

♠ kn-10-9-8
♥ 8-7-6-5
♦ 7-6-5
♣ D-kn

♠ K-7-6
♥ 4
♦ E-K-kn-9-8-3
♣ 10-7-6

Her forsto jeg til å begynne med ingenting. 3 grand i Syd var en helt opplagt affære, med ni stikk i toppkort. Men etterhvert begynte jeg å se på at

Øst—Vest kanskje hadde stampet i 4 hjerter, og at Syd derfor ble presset opp i 5 ruter. Vi kan jo påstå at Syd gir, og ett brukbart meldingsforløp blir da: (med f. eks. Nord—Syd i sonen)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♥	2 ♣	2 ♥
pass	pass	3 gr	pass
pass	4 ♥	pass	pass
5 ♦			

eller noe i den retningen. Vest begynner med hjerterdamen, og Syd får øyeblikkelig sin prøve. Stikker han er han ferdig, én gang kommer Øst inn, så kommer spar igjennom, og dermed er det godnatt.

Men Syd kan vinne kontrakten sin ved å la Vest beholde stikket for hjerterdamen. Neste hjerter stikker han, og kaster en kløver hos seg selv. Mer hjerter fra Nord, og ennå en kløver forsvinner. Deretter kommer kløveresset og kløversteling, ruterknekten til Nord's dame, og ennå en kløverstjeling. Så er det bare å gå inn på bordet på den siste trumfen, og to spartapere forsvinner på de godspilte kløverne.

Her er et spill hvor jeg faktisk husker forklaringen:

♠ E-K-9-8-5-3
♥ 10-5-4
♦ K-kn-8
♣ 9

	N	
V	Ö	
	S	

♠ D-6
♥ E-6
♦ D-10-9-5-4
♣ kn-8-7-5

♠ 7-4
♥ K-kn-8-7-2
♦ 6-3
♣ E-D-4-2

Syd spilte 4 hjerter, Vest åpnet med spar knekt. Syd fant det best å prøve å godspille sparfargen med en gang, men ville også prøve å lage det litt vanskelig for motparten i tilfelle hjerterdamen satt galt. Han stakk med sparkongen, og fortsatte med spareset og en spar til stjeling, og fargen var godspilt. Så prøvde han seg med hjerterknekten fra egen hånd. Vest trodde han ville prøve å skaffe seg en inkomst på bordet på tieren, men det skulle bli løgn, derfor la han liten. Det samme gjorde Øst. Neste skritt var liten ruter fra Syd. Vest håpet at bordet ville knipe med knekten, han la derfor liten. Men det ble løgn det også, kongen kom på, for Syd hadde forlenget funnet ut at med ruteress hos Øst ville han ikke

ha noen sjanse. Deretter kom en spar. Øst så ingen grunn til å stikke med trumfesset, så han kastet en taper. Syd la sin siste ruter, og Vest fikk stjeling. Men nå hadde Syd spillet i sin hånd, når han kom inn igjen spilte han trumf, og esset og damen falt på hverandre. Teppe.

Og så til slutt har vi denne lappen her:

♠ E-K-8
♥ E-3-2
♦ K-4
♣ E-D-kn-6-2

♠ D-4
♥ K-7
♦ E-D-10-9-7-2
♣ 7-5-4

	N	
V	Ö	
	S	

♥ 9-7-5-3-2
♦ kn-8-4
♣ 8-5
♣ K-10-3

♠ kn-10-6
♥ D-10-9-6-5
♦ kn-6-3
♣ 9-8

4 hjerter er en rimelig kontrakt, og det er sannsynlig at Vest her meldt ruter underveis. Han begynner med ruteress og fortsetter med en ruter til. Siden det ser ut som om Vest har 6 ruter, er det rimelig å plasere Øst på flest trumf, og derfor vil det ikke gå å stjele Syds siste ruter med liten trumf. Men her er en vinnende spilleføring:

Bordet får stikket for ruterkongen, så følger en liten trumf, som Syd kniper med tieren. Vest får for kongen, og spiller nok en ruter. Nå må bordet gå på med hjerteresset, deretter følger enda en trumf, og Østs knekt fanges ved finesse.

Legg merke til at det blir bet hvis Nord tar hjerteresset i det tredje stikket, og deretter spiller hjerter og kniper. Vest kommer inn og spiller ruter, og Øst er nødt til å få for hjerterknekten. Nord's hjerteress må brukes til å stjele en ruter med, mindre kan ikke gjøre det.

Rolf Bøe

Bridge- turneringer

Håndbok for turneringsledere

Kan fåes hos alle bokhandlere

♠ PROBLEMATISK ♣

Eksamensprøven

Som vanlig omfatter eksamensprøven 15 meldeprøver og 5 spilleprøver. De førstnevnte er hentet fra det nyeste i amerikansk litteratur. I samband hermed vil vi påpeke at svarene ikke alltid helt følger Culbertsons system. De representerer kort sagt hva verdens ledende eksperter nettopp nå mener er sund bridge.

Den amerikanske fasitens svar gir 50 poeng. Dessuten har en jury på tre eksperter uttalt seg, og hvert av disse jurymedlemmers svar er verdsett til 25 poeng. Mer enn 100 poeng gis ikke for noe spørsmål.

Maksimum på de 20 oppgavene er 1775 poeng. Får De mer enn 800 poeng er det godkjent, 1100 poeng er bra, og 1400 eller mer viser at De er en meget bra bridgespiller.

Våre svar finner De like etter de 20 oppgavene. Husk på ikke å titte på svarene før De har gjort et forsøk på å løse oppgavene på egen hånd.

1. Deres makker har åpnet med en hjerter, og mellomhånden passer. Hva melder De da med:

- ♠ K-kn-x-x
- ♥ D-kn
- ♦ E-kn-9-x-x
- ♣ x-x

2. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♣	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-D-x-x
- ♥ E-x-x
- ♦ D-kn-x
- ♣ x-x-x

3. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-K-D-x
- ♥ D-x
- ♦ E-10-x-x
- ♣ K-D-x

4. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 gr	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-K-D-x
- ♥ K-kn-10
- ♦ E-x-x-x
- ♣ D-x

5. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♣	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-x
- ♥ K-kn-x-x
- ♦ E-9-x-x
- ♣ E-D-x

6. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ x-x
- ♥ D-kn-x
- ♦ K-x
- ♣ E-D-kn-9-x-x

7. Nord—Syd i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♣	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-10-x
- ♥ kn-x-x-x-x
- ♦ E-x
- ♣ x-x

8. Nord—Syd i sonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♠	2 ♥	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ kn-9-x-x
- ♥ x-x
- ♦ kn-x
- ♣ E-K-D-x-x

9. Nord—Syd i sonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♣	1 ♦
2 ♣	2 ♥	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-x-x
- ♥ D-x
- ♦ K-kn-10-x-x-x
- ♣ K-x

10. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	D	4 ♥	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-9-x-x
- ♥ x-x
- ♦ 10-x
- ♣ D-kn-10-x-x

11. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	D	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-9-x-x
- ♥ E-x
- ♦ 10-x
- ♣ 9-8-x-x-x

12. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	D	pass	1 ♠
pass	2 ♠	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-10-9-x-x
- ♥ kn-10-x
- ♦ x-x-x-x
- ♣ K

13. Øst—Vest i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	2 ♣	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-x-x
- ♥ 10-x-x-x
- ♦ K-kn
- ♣ 10-x-x-x

14. Nord—Syd i sonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 ♦	D	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-kn-10
- ♥ K-x-x-x-x-x
- ♦ —
- ♣ E-K-x-x

15. Øst—Vest i sonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
?			

Hva melder De nå som Syd med:

♠ E-kn-9-x
♥ x
♦ E-D-9-x
♣ K-x-x-x

16. ♠ D-10-9-7-5-3
♥ K-9-2
♦ 7
♣ E-D-8

N
V Ö
S

♠ E-K-kn-2
♥ kn-6-3
♦ E-D-8
♣ kn-6-3

Alle i faresonen og Syd gir. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♥	6 ♠	pass
pass	D	pass	pass
pass			

De har som De ser i en fart fått oppgaven å spille seks spar, som uheldig ser ut til å være noe i overkant. Vest begynner med hjerteresset, og fortsetter med en trumf. Hvorledes spiller De videre, når vi forutsetter at både ruter og kløverkongen sitter hos Vest?

17. ♠ 9-8-5-2
♥ 9-6-4
♦ K-kn-10
♣ E-K-6

N
V Ö
S

♠ E
♥ E-K-7-5-3-2
♦ D-7-5
♣ 8-7-4

Øst—Vest i sonen og Syd gir. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 gr	pass
3 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Vest begynner med sparkongen, De kommer inn på esset og tar for trumfkongen. Vest viser renons. Det ser ut som om Syd må gå en bet, da han har to trumftapere, en rutertaper og en kløvertaper. Men det finnes en sjanse. Ser De den?

18. ♠ 4
♥ K-9-7-6
♦ E-2
♣ E-K-D-10-7-5

N
V Ö
S

♠ E-10-9-2
♥ E-kn-5-3-2
♦ K-D-8
♣ kn

Øst—Vest har passet under hele meldingsforløpet, Syd spiller seks hjerter, og Vest begynner med sparkongen. Hva er Syds beste spillemåte for å vinne kontrakten?

19. ♠ 8-5-3
♥ 9-6-2
♦ E-9-4
♣ E-K-8-5

N
V Ö
S

♠ kn-4
♥ E-K-8-7-5-3
♦ kn
♣ D-kn-7-3

Alle i sonen, Syd gir. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	2 ♣	pass
2 ♥	3 ♦	3 ♥	4 ♦
4 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med sparkongen og fortsetter fargen, da hans makker gir styrkekast. Syd stjeler den tredje sparen (Øst har vist D-10-6). Hvorledes skal Syd spille for å ha størst mulig sjanse til å vinne?

20. ♠ 7-3-2
♥ E-4
♦ K-D-kn-4-2
♣ D-10-6

N
V Ö
S

♠ E-kn-9-8-6-5
♥ kn-9-3
♦ 8-6-3
♣ E

Ingen i sonen, Syd gir. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	1 ♠
pass	pass	3 ♣	pass
3 S	pass	pass	pass

De sitter Øst. Vest spiller ut sparkongen. Hvorledes spiller De for å ha den beste sjansen til å bete kontrakten?

Eksamensprøven

Svar på spørsmålene foran

1. *To ruter.* En bedre melding enn en spar. Deres honnørstyrke er så stor at De kan begynne med to over en, og siden, når De eventuelt melder spar, også får vist fargelengden. *To ruter 100 poeng.*

2. *To hjerter.* Denne frivillige meldingen viser en sterk hånd. Derimot er to spar, som er krav for en runde, noe i overkant. Hvis Øst hadde passet ville to hjerter ha vært for svakt, men da kunne De ha meldt en spar. *To hjerter 75 poeng. To spar 50 poeng.*

3. *Tre grand.* Det bør være utgang i kortene. Hvis Deres makker har en lang hjerterfarge, men ingen nevneverdig honnørstyrke, kan han melde fire hjerter. *Tre grand 100 poeng. Tre ruter 25 poeng.*

4. *Fire grand.* Denne meldingen er ikke konvensjonell etter Nord's to grand. Nord kan passe hvis han allerede har tøyet seg for å melde to grand, men hvis han har tilleggsverdier bærer det videre mot slem. Det er neppe noen risiko for bet i fire grand. *Fire grand 50 poeng. Tre ruter 50 poeng. Tre grand 25 poeng.*

5. *Tre grand.* Det er liten mening i å melde ruter eller å høyne i kløver. Det må være en bra sjanse for å vinne tre grand, selv om makkers kløvemelding var svak. *Tre grand 50 poeng. Tre ruter 50 poeng. To ruter 25 poeng.*

6. *To grand.* Deres hånd er verdt en åpningsmelding, og derfor er det sannsynlig at De kan klare utgang. Derimot er det ikke så morsomt å spille en kontrakt hvor det er nødvendig med elleve stikk for å klare seg. Derfor er to grand den beste meldingen. Tre kløver vil gi Deres makker inntrykk av at all styrken ligger i kløver. *Tre grand 75 poeng. To grand 50 poeng.*

7. *Pass.* Det er ingen grunn till å vise Deres tynne sekskortfarge, når det neppe kan være noen utgang i kortene. Det er stor fare for å drive Deres makker opp i tre kløver, som De ikke er særlig begeistret for. *Pass 75 poeng. To hjerter 50 poeng.*

8. *Fire spar.* Deres hånd har mange spillestikk, og Deres makkers sparmelding i faresonen viser at han har en god sparfarge. Hvis De melder tre

kløver kan det hende makker passer. De skal huske på at det ikke er ham som har åpnet. *Fire spar 50 poeng. Tre spar 50 poeng. To spar 25 poeng.*

9. *Tre hjerter.* Deres makker kan neppe ha noen stor honnørstyrke, men han bør til gjengjeld ha en sterk hjerterfarge. *Tre hjerter 100 poeng. Pass 25 poeng.*

10. *Fire spar.* De har en fordelaktig fordeling og en viss honnørstyrke. Øst har sannsynligvis prøvd å sperre Dem ute. *Fire spar 100 poeng.*

11. *Pass.* Vest må få det meget vanskelig, da Nord sitter etter ham med bra honnørstyrke, og bordet neppe kan ha noen inntømster. *Pass 100 poeng. To kløver 25 poeng.*

12. *Tre spar.* De har riktignok ikke noe nevneverdig honnørstyrke, men fordelingen er desto bedre. Deres makker må være kort i ruter, og hendene må passe bra sammen. *Tre spar 100 poeng.*

13. *Dobler.* De må kunne få ett sparstikk, et ruterstikk og et kløverstikk. Sammen med Deres makkers fire honnørstikk bør resultatet bli to bet, og 500 poeng er ikke å forakte, spesielt når De ikke har noen sunn høyning av makkers grand. *Dobler 100 poeng.*

14. *Pass.* Vanligvis bør man ikke straffepasse med renons i motpartens farge. Men De har tre topper i de svarte fargene, så Deres makker blir ikke lurt med hensyn til honnørstikk. Sannsynligvis er han svak i hjerter, så De har neppe selv noen bra kontrakt. *Pass 100 poeng. To kløver 25 poeng.*

15. *Dobler.* De kan sannsynligvis klare seks stikk på egen hånd, derfor er det bet såsant makker kan oppvarte med et eneste stikk. Er han helt tom for defensive verdier vil han ta doblingen ut. *Dobler 100 poeng. To kløver 25 poeng.*

16. Syd må plasere alle de manglende honnørene hos Vest, og spille på en progressiv skvis. Da spillet ble spilt hadde Øst—Vest:

♠ 6
♥ E-D-10-7-5
♦ K-10-3
♣ K-10-9-5

N
V Ö
S

♠ 8-4
♥ 8-4
♦ kn-9-6-5-4-2
♣ 7-4-2

Syd trumfer ut, kniper med kløverdamen og tar kløveresset. Selv beholder han knekten som en trusel. Deretter innkasseres alle sparene på bordet, før den

siste spilles har Nord en spar, to hjerter, en ruter og en kløver. Syd har en hjerter, tre ruter og en kløver, og Vest har to hjerter, to ruter og en kløver.

Nå spilles bordets siste spar. Syd legger ruter åtte og skvisen er klar. 100 poeng.

17. Da spillet ble spilt hadde Øst—Vest:

♠ K-D-kn-7-3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ö		S	♠ 10-6-4
N								
V		Ö						
		S						
♥ —	♥ D-kn-10-8							
♦ 9-8-2	♦ E-6-4-3							
♣ kn-10-5-3-2	♣ D-9							

Syd spiller ruter og setter i bordets tier. Øst tar for esset og skifter vel til spar. (Det spiller ingen rolle hvilken farge han spiller). Syd tar, deretter går han inn på bordets ruter knekt og stjeler en spar. Så tar Syd for ruter kongen og de to høye kløverne, og fortsetter med bordets siste spar. Øst må legge ruter, og Syd stjeler. Til slutt spiller Syd sin tapende kløver, og Øst må stjele sin makkers høye kort. 100 poeng.

18. Da Syd kan parkere alle sine spartapere på bordets kløver, består hele problemet i trumfbehandlingen. Hvis motpartens trumf sitter fordelt 2—2 eller 3—1 er saken klar, men Syd kan også gardere seg mot 4—0.

Syd skal i det andre stikket ta for hjerteress. Viser Vest renons kan Syd deretter spille trumf fra bordet, og Øst får bare for damen. Viser Øst renons, fortsetter Syd med liten hjerter, og Vest får ikke mer enn et stikk hva enten han setter i tieren eller legger liten. 100 poeng.

19. Syd har råd til å tape et trumfstikk, men ikke to. Han skal derfor gardere seg mot at Øst har alle trumfene. Han går inn på bordet på ruteress og fortsetter med hjerterni. Hvis Øst dekker tar Syd kongen, men hvis Øst legger liten gjør Syd det også. Motparten kan nå bare få et trumfstikk. 100 poeng.

Da spillet ble spilt hadde Øst—Vest:

♠ E-K-9-7-2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ö		S	♠ D-10-6
N								
V		Ö						
		S						
♥ —	♥ D-kn-10-4							
♦ D-10-8-5-3	♦ K-7-6-2							
♣ 9-6-4	♣ 10-2							

20. Øst kan se at hans makker ikke har mer spar, da Syd må ha damen tredje for å melde grand. Han skal derfor stikke over med esset og spille

Bowerskonvensjonen

Som kjent er en av svakhetene i Blackwood at man ikke får rede på hvilket ess eller hvilken konge makker har. Det kan mange ganger ha avgjørende betydning, f. eks. hvis De har:

♠ E-K-D-kn-10-x-x ♥ — ♦ E-x ♣ K-D-kn-x

De åpner med 2 spar, makker sier 3 ruter, og deretter melder De 4 grand. Makker sier 5 ruter. Og så er spørsmålet, *hvilket* ess har makker? Har han kløveress kan det være spørsmål om en syver, men hvis han har hjerteress kan det aldri bli mer enn seks trekk.

For til en viss grad å kunne hjelpe på dette har amerikaneren Stewart W. Bowers laget en tillemplning av Blackwood. Han opererer med begrepene meldte og umeldte farger, og svarer 5 ruter med et ess hvis det er i en umeldt farge, men 5 hjerter hvis esset er i en meldt farge. Med to ess svarer han 5 spar, men nå er det likegyldig hvilke ess han har. Videre vises tre ess ved 5 grand, og fire ess ved 6 kløver.

Hvis det blir anledning til det kan grandmelderen fortsette med 5 grand for å spørre etter kongene. Det svares da på samme måte, 6 kløver uten konger, 6 ruter med en konge, hvis den er i en umeldt farge, 6 hjerter med en konge hvis den er i en meldt farge, 6 spar med to konger, likegyldig hvor de sitter, osv.

Og nå blir det lettere — iallfall i eksemplet ovenfor — som Bowers selv har satt opp. Hvis makker i første omgang svarer 3 ruter, som vi forutsatte, følger De først opp med 4 kløver,

hjerterknekten. Syd bør være kort i fargen, og det finnes en sjanse til at den kan utvikles. 100 poeng.

Da spillet forekom var kortfordelingen:

♠ 7-3-2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ö		S	♠ E-K-9-8-6-5
N								
V		Ö						
		S						
♥ E-4	♥ kn-9-3							
♦ K-D-kn-4-2	♦ 8-6-3							
♣ D-10-6	♣ E							

♠ K	♠ D-10-4
♥ K-10-8-7-6-5	♥ D-2
♦ 7-5	♦ E-10-9
♣ 7-5-4-3	♣ K-kn-9-8-2

MESTERLØSEREN

Bjørn Larsen

Nye oppgaver:

Oppgave nr 7

Giver: Syd. Faresone: Øst—Vest.

♠ kn-10
♥ kn-9-4-2
♦ 9-5-4-3
♣ E-kn-7

N	
V	Ö
	S

♠ 6-4
♥ K-D-10-6
♦ E-K-D-kn-10-6
♣ 4

Det er ingen reklamebløff når vi sier at dette spillet virkelig har forekommet. Derimot gikk meldingene noe utenom systemet, men det skal ikke leserne hefte seg ved:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥ (!)	1 ♠	2 ♥	2 ♠
3 ♥	3 ♠	pass	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Vest startet med ruter 2, fra Øst kom ruter 7.

Med normalt spill må De nå gå bet (stjelestikk, trumfstikk og to spar-

for at kløver skal bli en meldt farge. Meldingene utvikler seg videre slik:

2 ♠	—	3 ♦
4 ♣	—	4 ♦
4 gr	—	5 ♥
5 gr	—	6 ♥
7 ♠		

Makkers 5 hjerter viser at han har et ess, og at esset er i en tidligere meldt farge. Da hjerter er den eneste fargen som ikke er meldt, vil det si at makkers ess ikke er hjerteress. Det er jo gledelig her, da må det være kløveresset, og De fortsetter glad og fornøyet med 5 grand for å høre om han har ruterkongen. Da den også blir bekreftet på samme måte melder De glad og fornøyet 7 spar. Makker kan jo ikke ha hjerterkongen, for da ville han svart 6 ruter.

Men hvis makker sier 3 hjerter istedenfor 3 ruter i første melderunde, hvordan skal man da finne fram? Han kan jo ha

stikk), men Robert Larssen vant sin kontrakt ved en ualmindelig bløffvariant.

Kan De se hvorledes han gjorde det?

Oppgave nr 8

Giver: Øst. Faresone: Øst—Vest.

♠ D-5
♥ E-5
♦ E-10-6-3
♣ K-D-8-7-2

N	
V	Ö
	S

♠ K-9-2
♥ kn-10-8-4
♦ K-D-kn-7-5
♣ 9

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	pass	D
pass	2 ♥	pass	3 ♣
pass	4 ♦	pass	5 ♦
pass	pass	pass	

Vest startet med spar 8, Nord la spar 5 og Øst spar 10.

Nå ønsker vi bare å vite hvorledes De vil planlegge spillet.

♠ x ♥ D-kn-x-x-x-x ♦ K-x-x ♣ E-x-x og en syver er fremdeles sikker.

Også her kan De melde presist, men nå må De gå rett i 4 grand uten å gå innom noen annen farge. Derved blir spar og hjerter de eneste meldte fargene, og De er fremdeles istand til å skjeldne mellom ess og konger i hjerter og i de to slette fargene. Meldingene går:

2 ♠	—	3 ♥
4 gr	—	5 ♦
5 gr	—	6 ♦
7 ♠		

5 ruter viser esset i en umeldt farge, altså må det være kløveresset. På samme måte må 6 ruter vise ruterkongen, for med hjerterkongen ville makker ha meldt 6 hjerter, ikke 6 ruter.

Bowerskonvensjonen ser meget god ut, og det skal bli interessant å se hvordan den virker i praksis. Noe sikkert kan vi ikke si ennå, dertil er den for ny og uprøvet, men den ser som nevnt lovende ut.

Oppgave nr 9

Giver: Vest. Faresone: Nord—Syd.

- ♠ E-K-kn-5
- ♥ E-K-kn-10-6
- ♦ 10-5-3-2
- ♣ —

- ♠ 10-9-7-3
- ♥ 8-4
- ♦ K-kn-4
- ♣ E-D-8-4

Spillet er hentet fra en Norgesmesterskapskamp Rex-Forcingklubben i 1946. Hvor Rex satt Nord—Syd gikk meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	D	pass	2 ♠
pass	4 ♦ (?)	pass	5 ♣
pass	6 ♠	pass	pass
pass			

Syds svar på spørremeldingen 4 ruter viser 2 kontroll i ruter og kløver Ess. Ettersom Vest har åpnet med ruter og Nord selv har 4 kort i fargen tok han sjansen på at Syds positive svar var singleton, og på dette grunnlag meldte han lilleslem.

Vest startet med spar 2.
Værsgod, kom med forslag!

Løsningene, som bør være merket "Mesterløseren", sendes Bjørn Larsen, Uelandsgt. 34, Oslo, innen 15. april. I de deler av landet hvor postgangen gjør dette umulig, er det nok at løsningene sendes inn senest 14 dager etterat De har mottatt dette nummer.

Løsninger:

Oppgave nr 4. Faresone: Nord—Syd.

- ♠ K-9-8-5
- ♥ K-10-9
- ♦ E-K-5-3-2
- ♣ E

- ♠ —
- ♥ E-D-4-3-2
- ♦ kn-9-7-4
- ♣ kn-7-4-3

Det spilles etter den nye E. B. L.-beregningen. De er Syd og kontrakten er 6 hjerter. Nord åpnet med 1 ruter, Øst sa 1 spar, men forøvrig meldte Øst—Vest bare pass.

Vest startet med spar dame. Redegjør nøyaktig for hvordan De vil legge an spillet når vi kan opplyse at Øst har ruter dame single.

Etter å ha sett besvarelsene er jeg klar over at, det ikke går an å servere en så lett oppgave. Alle hadde nemlig riktig løsning!

Spar Dame trumfes, deretter trumf til Kongen, kløver Ess, og trumf til Damen. (Trumfen må sitte 3—2). Kløver til Nord's siste trumf, og spar til trumf hos Syd. Nå tar vi ut Øst—Vests siste trumf og deretter ruterstikkene. Vi må bare passe på å legge nieren og syveren på E, K så vi ikke blokerer fargen. — 3 poeng.

Oppgave nr. 5. Faresone: Ingen.

- ♠ K-D
- ♥ 3-2
- ♦ K-kn-7-4
- ♣ K-10-5-3-2

- ♠ E-5-4
- ♥ E-kn-9
- ♦ E-D-10-8
- ♣ kn-9-6

Det spilles etter E. B. L.-beregningen. Syd har gitt og meldingene var:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr	2 ♥	2 gr	pass
3 gr	pass	pass	pass

Vest startet med hjerter konge som fikk beholde stikket (Øst la hjerter 4). Vest skiftet så til spar 9.

Hvilken spillemåte gir Syd størst mulighet til å vinne kontrakten?

I motsetning til den første oppgaven er det etter min mening *ingen* som har løst denne riktig. Jeg mener at Nord bør spille kløver 2 i tredje stikk! Ja, jeg akter å begrunne påstanden, og ber leserne om ikke å glemme at Syd har åpnet med 1 grand:

a) Hvis Øst har E, D i kløver og tre hjertere kan ikke kontrakten på noen måte vinnes. Det ser vi derfor bort fra.

b) Hvis Vest har E, D i kløver vinnes kontrakten også ved den spillemåte jeg

har angitt. Riktignok får vi et stikk mindre enn ved å spille kløveren fra hånden, men for det første er det av mindre betydning etter E. B. L.-beregningen, og dessuten har jeg bare stilt dette spørsmålet:

"Hvilken spillemåte gir Syd størst mulighet til å vinne kontrakten?"

c) Hvis Øst har kløver Dame (og ikke Esset) er det omtrent umulig for ham å sette i Damen. Etter grandåpningen er det — sett fra Østs synpunkt — overveiende sannsynlig at Syd har kløver Ess. Vi kan i praksis se bort fra at Øst setter i kløver Dame, og når Vest må stikke Syds knekt med Esset, vinnes kontrakten (4 trekk).

d) Hvis Øst har kløver Ess (og ikke Damen) kan han ikke sette i dette når kløver spilles fra Nord. Vest kommer altså inn på kløver Dame, men er fortsatt i den tvangssituasjonen at han ikke kan spille hjerter. Kontrakten må da vinnes.

Jeg vil gjerne anføre at spillet forekom i en avgjørende krets-kamp mellom OHF og Sinsen. Teddy Knudtson fra OHF spilte kløver 2 fra Nord i tredje stikk og vant sin kontrakt fordi han slapp å gjette kløversitsen. Men da jeg er enig i at det kan virke litt søkt å basere en oppgave på at motparten gjør feil, har jeg gitt de av løserne 4 poeng som har trukket liten kløver fra Syd (spilt seg inn på ruter) og stukket med Kongen. Det er tross alt størst sjanse for at Vest som har meldt også har kløver Ess. Tanken var å gi 8 poeng for å spille kløver 2 fra Nord i tredje stikk.

Oppgave nr. 6. Faresone: Nord—Syd.

- ♠ D-kn
- ♥ 7-5
- ♦ kn-8-6-4-3
- ♣ 10-9-7-2

- ♠ E-10-9-8-5-4-2
- ♥ K-6-3
- ♦ E
- ♣ E-K

Lagturnering igjen. E. B. L.-beregning. Meldingene var:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	1 gr	pass	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest starter med ruter konge, det er alt De får vite. Men vi vil gjerne vite hvorledes De mener f. eks. Jan Wohlin eller Robert Larssen ville spilt dette spillet.

Når jeg spør om hvorledes De mener Jan Wohlin eller Robert Larssen ville spilt dette spillet, er det bare for å markere at disse alltid (!) spiller riktig. Og de ville gjort følgende: Etter ruterstikk spilles hjerter Konge. Grandmeldingen forteller at Vest må ha både hjerter Ess og spar Konge, og hvis han nå ikke har alle fire trumfene må kontrakten vinnes. Etter hjerter Ess spiller Vest best trumf og Nord får for Damen. Nok en hjerter spilles og Øst kommer inn. Har han trumf å spille stikker vi med Esset, og Kongen kommer da fra Vest. Øst—Vest får tre hjerterstikk, men heller ikke mer. Har ikke Øst trumf å spille, kommer vi inn på egen hånd og får trumfet den siste hjerteren med Nord's siste trumf. Vest må da få for spar Konge, men til gjengjeld bare to hjerterstikk.

De beste besvarelsene var innsendt av følgende: Einar Bjartnes, Stiklestad W. Egeland, Kristiansand S., K. Høiseth, Stavanger og Rolf Jensen, Ravik pr. Sandnes.

Samtlige hadde 13 poeng, men etter loddrekning ble premien vunnet av W. Egeland, Postboks 65, Kristiansand S.

Bridgejournalen 1949

Som kjent kommer Bridgejournalen ut ti ganger å året. Den normale utgivelsesdatoen i sesongen, som vi regner fra september til mai, er den 25. i hver måned. Dog vil julenummeret komme i god tid slik at alle abonnentene får det før julaften.

I tillegg til disse 9 nummer vil Bridgejournalen komme med et somernummer i slutten av juli, hvor vi vil behandle de store turneringene i juni/juli — Norgesmesterskapet for par og Europamesterskapet.

Manuskript må innleveres senest ti dager før utgivelsesdatoen, ellers kan man ikke regne med å få det med.

Fra NORD til SYD

Alle fjorårsfinalistene slått ut i Norgesmesterskapet

Tredje runde i Norgesmesterskapet ble like sensasjonsrik som annen, og de siste finale-deltagerne fra Tønsberg i fjor gikk ut for full musikk. Det vil si Sinsen, Kløverknekt og KNÅ har ennå annetlagene sine med, men førstelagene er vekk, og der må man vel anta at de beste spillerne er.

Det skjedde igrunnen ikke noe oppsiktsvekkende hverken i Trøndelag, Møre eller i Bergensdistriktet. Derimot legger vi merke til at det ikke finnes et eneste lag igjen på strekningen mellom Bergen og Kristiansand. Rogalands siste representant, Stavanger Handelsforening, tapte for Kristiansands Br. kl. 2. Kristiansands førstelag vant også, og dermed er klubben den eneste i landet som har to lag med i fjerde runde. Når vi også tar med at Grimstad vant over Bøle og Borgestad, ser det ut til at Sørlandsklubbene vil ha litt mer å si i norsk bridge enn de har hatt før. Det er stort håp om endelig en gang å få se et Sørlandslag i finalen, og det skulle være morsomt.

På Østlandet har Østfoldklubbene igjen vist at de blir å regne med i større grad enn vi før har trodd. Trara fortsatte suksessen ved å slå Grand Coup, Tønsberg, og Moss ekspederte fjorårsfinalisten Hårdt Slag, Sandefjord. Vestfolds siste representant, Larvik, vant pent over Drammen, men dermed røk Buskeruds siste klubb.

En annen krets som har levert pen innsats er Nedre Romerike. Norrøna, Strømmen, vant klart over OHF 2, og Systemklubben, Strømmen, besørget en av storsensasjonene ved å vinne stort over KNA 1. I Oslo fikk Duplikatklubben storseier over selvste Kløverknekt, og Sinsen 2 tok en fryktelig revansje over Faresonen, som bare fikk 9 poeng. Ellers legger vi merke til at Ski 2 og Drammens Arbeiderforening 2, som begge fikk oppsiktsvekkende seire i forrige runde, denne gangen gikk ut mot presumptivt svakere lag.

Det kan kanskje interessere å se en oversikt over hvor mange lag de forskjellige kretsene har igjen: Nord-Trøndelag 2, Sør-

Trøndelag 1, Møre 2, Bergen 1, Vest-Agder 2, Aust-Agder 1, Øvre Telemark 1, Vestfold 1, Opland 1, Hedmark 1, Øvre Romerike 1, Nedre Romerike 2, Østfold 2 og Oslo 10. Sterke kretser som Rogaland, Grenland og Buskerud er helt ute av dansen.

I fjerde runde får vi en god del spennende oppgjør. Duplikatklubben Steinkjer og Ognadal skal ha "kretsfinale". Det samme skal Kristiansund og Grand, Bergen skal ha besøk av KNA 2, og på Sørlandet får vi se om Kristiansand kan få med begge lagene til femte runde. Det er Grimstad og Notodden som står iverjen. Moss—Larvik blir vel en stor batalje, og så får vi se om OHF er heldigere med sin Østfoldreise mot Trara enn Singelton var. Astra skal møte Sinsen 2, og vinner vel klart. Systemklubben får en ny stor oppgave, denne gangen er det Duplikatklubben 1 det gjelder.

Resultatene i tredje runde ble:

kamp nr.		
148	Namsos Bridgeklubb 1—Ognadal Bridgeklubb	63—59
149	Duplikatklubben 1, Steinkjer—Forcingklubben, Trondheim	57—44
150	Ruterknekt, Trondheim—Kristiansund Bridgeklubb 2	71—31
151	Kristiansund Bridgeklubb 1—Grand 3, Ålesund	82—53
152	Grand 1, Ålesund—Molde Duplikatklubb 1	80—46
153	Bergens Bridgeklubb 1—Spartre, Bergen	53—46
154	Kristiansands Br. kl. 2—Stavanger Handelsfor. Br. kl.	53—31
155	Kristiansands Br. kl. 1—Lillesand Bridgeklubb	64—53
156	Grimstad Bridgeklubb—Bøle og Borgestad Bridgeklubb 1	54—36
157	Notodden Bridgeklubb 1—St. Olavs Klub 2, Drammen	58—24
158	Raufoss Bridgeklubb—K. N. A., Hamar	40—38

159	Stange Bridgeklubb 1—Kløfta Bridgeklubb	59—54
160	Astra, Oslo—Hein 46, Hamar	66—27
161	Trara Bridgeklubb, Fredrikstad—Grand Coup, Tønsberg	54—52
162	Moss Bridgeklubb—Hårdt Slag, Sandefjord	61—40
163	Larvik Bridgeklubb—Drammens Bridgeklubb	53—31
164	Kløverknekt 2, Oslo—Landfaldøens Bridgeklubb, Drammen	72—55
165	Frigg, Oslo—Drammens Arbeiderforenings Bridgeklubb 2	68—55
166	System-Klubben, Strømmen—K. N. A. 1, Oslo	61—37
167	Sørumsand Bridgeklubb—Gubbelaget i B. U. L., Oslo	34—26
168	Trumf 1, Oslo—Ski Bridgeklubb 2	55—41
169	O. H. F. 1, Oslo—B. F. S., Oslo	70—35
170	Norrøna, Strømmen—O. H. F. 2, Oslo	57—50
171	Duplikatklubben 1, Oslo—Kløverknekt 1, Oslo	72—33
172	Sinsen Bridgeklubb 2—Faresonen, Oslo	65—9
173	De 4 Ess, Oslo—Variant, Oslo	65—43
174	Thor, Oslo—K. N. A. 3, Oslo	57—51
175	K. N. A. 2, Oslo—Kontraktklubben, Oslo	54—52

Finalekampene er nå fastsatt til 25. til 29. mai i Oslo.

NORGESMESTERSKAPET FOR PAR

Forbundsstyret har endret den oppstillingen av representasjon i landsdelsfinalene som vi gjenga i nummer 1, dels på grunn av at enkelte kretser ikke har ønsket å delta, og dels fordi medlemsantallet i de forskjellige kretser er endret en del. Den første oppstillingen var basert på medlemsantallet pr. 1/1—48, og den nye på medlemsantallet pr. 1/1—49.

Den nye planen ser slik ut:
Oslo — 4 par i hovedfinalen.

Østlandet — 3 par i hovedfinalen.

Til landsdelsfinalen på Ski:	
Østfold	5 par
Follo	3 "
Nedre Romerike	3 "
Øvre Romerike	3 "
Hedmark	2 "

Sørlandet — 3 par i hovedfinalen.

Til landsdelsfinalen i Drammen:	
Ringerike og Hadeland	2 par
Buskerud	6 "
Grenland	3 "
Øvre Telemark	2 "
Aust-Agder	1 "
Vest-Agder	2 "

Vestlandet — 2 par til hovedfinalen.

Til landsdelsfinalen i Bergen:	
Rogaland	7 par
Bergen	7 "
Hardanger og Voss	2 "

Møre — 1 par direkte til hoverfinalen.

Trøndelag — 2 par til hovedfinalen.

Til landsdelsfinalen i Trondheim:	
Orkladal	2 par
Sør-Trøndelag	7 "
Imntrøndelag	2 "
Namdal	2 "
Helgeland	3 "

Nord-Norge — 1 par til hovedfinalen.

Til landsdelsfinalen i Narvik:	
Salten	2 par
Nordland og Troms	3 "
Vesterålen	1 "

Landsdelsfinalene skal spilles lørdag 7. og søndag 8. mai, med 60 spill. Det ser ut til å bli en pussig parkamp i Nord-Norge, med bare tre bord, men det er vel de forvitte lange avstandene som gjør at man ikke kan gjøre det på annen måte.

Hovedfinalen skal som før nevnt spilles i dagene 17. til 19. juni på Hamar.

FOLLO KRETS

Kretsmesterskapet for klubber er nettopp avvirket. De beste resultatene ble:

Klasse A:

1. Oppegård Br. kl.	11	336—210
2. Hølen Br. kl.	10	343—233
3. Kråkstad Br. kl.	10	300—221

Klasse B:

1. Ski Br. kl.	9	301—212
2. Hauketo Br. kl.	9	242—210
3. Revanche, Kolbotn	8	283—211

Parallellserien:

1. Ski Br. kl.	10	220—135

Oppegårds seirende lag i A-klassen besto av Nygård—Klepper og Foss—Løvstad. Skis lag, som vant B-klassen, besto av Løchen—N. Jacobsen og Tuffe—Rosendahl Jensen.

HELGELAND KRETS

Kretsmesterskapet for klubber er ferdigspilt. Til en forandring var det ikke Mo i Rana, men Mosjøens Bridgeklubb som vant, med Mo Bridgeklubb på annenplass. Det seirende laget besto av Asla—Garberg og Myhre—Strøm.

Samtidig var det kretsting, hvor skolebestyrer J. Aune, Mosjøen, ble valgt til ny kretsformann etter Johan Lie, Mo i Rana, som hadde frasagt seg gjenvalg.

GRENLAND KRETS

Kretsmesterskapet for klubber i Grenland krets ble vunnet av Skiens Bridgeklubb, etter hard konkurranse med tre andre klubber. Resultatene for de beste ble:

1. Skiens Bridgeklubb	10 poeng
2. Momp, Skien	9 "
3. Brevik Bridgeklubb	8 "
4. Bøle og Borgestad Br.kl.	8 "

VESTERÅLEN

Kretsmesterskapet for Vesterålen krets er nettopp avsluttet, med det resultat at Melbo Athenium ble kretsmestre. Vi kjenner ikke navnene eller den videre rekkefølgen.

AUST—AGDER

I kretsmesterskapet deltok ialt 54 par. Finalen ble spilt søndag 13. mars i Arendal, med ni bord og 51 spill. Den ble meget spennende, idet bare to poeng skilte de tre beste parene. Resultatene ble:

1. Gjeldsvik—Jørgensen, Tvedestrand	234
2. Andersen—Klem, Arendal	233
3. Pedersen—Eggen, Grimstad	232
4. Brødr. Sætra, Grimstad	225
5. Maastad—Waage, Arendal	222

Rolf Nilsen, Arendal, var turneringsleder.

INNRØNDELAG—SØRTRØNDELAG

I en interkretskamp mellom disse to kretsene vant Inntrøndelag med 159—73 poeng. Det seirende laget, brødrene Schiefloe og Schiønborg—Frøseth, alle fra Steinkjær, har dermed kvalifisert seg til sluttkampene i uttagningen til Europamesterskapet.

GRENLAND SLO BUSKERUD OG VESTFOLD

Disse tre kretsene spilte uttagningskamper til Europamesterskapet i Drammen 19. og 20. mars. Grenland vant begge sine kamper. Buskerud slo Vestfold, og ble nummer to. Dermed har Grenlands lag, Harald Hansen—Gisholt og Stang Wolff—Westlund, alle fra Skiens Bridgeklubb, kvalifisert seg til finaleuttagningen i Oslo i april.

VESTFOLD—ØSTFOLD

Disse to kretsene spilte interkretskamp med seks lag fra hver krets i Moss søndag 13. februar, og Vestfold vant med 21—15. Lagene ble delt i to grupper, med tre lag fra hver krets i hver gruppe, og det ble spilt en kamp på 20 spill mot hvert av motstanderens lag i samme gruppe. Beste lag i første avdeling var Arvesen—Bøe og Næss—Hansen, alle Larvik Bridgeklubb, og i annen avdeling Strand—Hansen, Hansen—Sæther fra Grand Coup.

SARPSBORG

Sarpsborgmesterskapet for par, der samtidig gjelder som uttagning til Østfoldmesterskapet og Norgesmesterskapet, ble vunnet av Finn Moen (fotballspilleren) og Lier. Begge spillerne er tidligere kretsmeistere for par, og pussig nok med samme makker, V. B. Nicolaysen.

Resultatene for de beste ble:

1. Finn Moen—Lier, Sarpsb. Br.kl.	128
2. R. Nilsen—B. Nilsen, Sarpsb. Br.kl.	117½
3. E. Sæther—Olaf Olsen, Sarpsb. Br.kl.	117½
4. I. Thorsrud—K. Larsen, Greåker	117
5. S. Hotvedt—H. Dahlen, Greåker	115

Stavanger Handelsforenings Bridgeklubb

har arrangert en jubileumsturnering for par. Det startet opprinnelig 56 par, som gjennom

eliminasjonsrunder ble slått ned til 20 par. Resultatene i finalen ble:

1. Haugvaldstad—Sverre, Stav Br. kl.	499
2. Bjørnsen—Gundersen, Rival	469
3. Nødland—Nødland, Rival	466
4. Aarre—Aabø, Rival	460½
5. Bratteli—Mydland, Duplikat	450½
6. Berg—Larsen, Rival	445½

TRONDHEIM

I "Hjertescupen" — en parturnering hvor man ikke har lov til å spille med sin faste turneringsmakker — deltok ialt 78 par. 22 par gikk til finalen. Resultatene ble:

1. Brekke—Brenden	905 poeng
2. Andersen—Rathe	902 "
3. Leseth—Rimman	902 "
4. Haugen—Staven	900 "
5. Øydahl—Røskaff	849 "

SVERIGE

Svenskene har nettopp avvirket sitt parmesterskap for damer, som ble vunnet av Björin—Nordwall, Söderhamn (Norrland), knepent foran Bjärnald—Foleker, Stockholm. De to par hadde en meget spennende sluttstrid, og det var faktisk først i det aller siste spillet at Söderhamnsdamene gikk forbi. Resultatene ble: (Vår kilde har ikke oppgitt frue- eller frøkentittel).

1. Björin—Nordwall, Söderhamn	1401
2. Bjärnald—Foleker, Stockholm	1397
3. Hallman—Björkman, Göteborg	1361

Middelscore i et spill var 14, så kan De selv finne ut hvor jevnt det var. Men hvor er de nordiske damemestrene fra ifjor?

Det svenske parmesterskap i åpen klasse er nå igang, med deltagelse av ialt ca. 2000 par. Var det noen som snakket om at vi i Norge har så meget større bredde?

DANMARK

Det østdanske mesterskap for par er nettopp avsluttet. Vinnere ble et relativt ukjent par fra One-over-One-klubben, København, Ljungberg og Ev. Olsen. Rekkefølgen for de beste ble:

1. Ljungberg—Ev. Olsen, Københ.	407
2. K. M. Andersen og frue, Københ.	386
3. Henning Pedersen—Richter, Holte	379
4. M. Carlsen—E. Pihlkjær, Sorø	378
5. Fru G. Kielsen—Starck Sørensen, Kbh.	378
6. Fru R. Fränkel—fru Else Dam, Københ.	377

USA

"The Vanderbilt Coup", en lagturnering med innbudte lag, ble i år vunnet av Lee Hazen, Charles Lochridge, Larry Hirsch, Morrie Elis og Harry J. Fishbein.

"Masters Individual" ble vunnet av George Rapee.

Brev fra leserne

HVOR HØYT SKAL MAN STAMPE?

Vil De vennligst avgjøre følgende spørsmål for oss. I en parturnering åpnet jeg med som Nord i fire spar med følgende hånd:

♠ D, kn, 10, 9, 7, 5, 4, 3 ♥ D, kn, 10, 9 ♦ 9 ♣ —

Jeg var utenfor faresonen. De videre meldingene gikk slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
4 ♠	D	pass	6 ♥
6 ♠	D		

Jeg gikk tre betet, men det værste var at motparten ikke kunne få mer enn fem trekk i hjerter. Makker bebreidet meg etterpå at jeg ikke hadde passet på seks hjerter, men hvordan kan jeg vite at den kontrakten ikke står? Er det ikke naturlig for meg å gå ut fra at jeg ikke kan gjøre stikk, og at motparten lett får sine seks trekk?

E. G.

Dessværre, vi er ikke enig. Når man stamper skal man gjøre det bare én gang, og deretter ta sjansen på at motparten gjetter galt. I dette tilfelle måtte selvfølgelig motparten gjette en god del etterat Nord hadde åpnet med fire spar, og sjansen er stor for at de ikke gjetter riktig. For alt det Nord vet kan det være bet i seks — og en syver kan være helt opplagt.

Når Nord har innført dette gjettemomentet for motparten, skal han være fornøyet med det, og etterpå bare sitte og melde pass. Har motparten gjettest riktig er det ingenting å gjøre ved, men da har iallfall stampen ikke gjort noen skade. Og hvis motparten har gjettest galt er det ikke nødvendig for Nord å blande seg inn mer.

Ved en slik spørremelding skal man med en gang bestemme hvor høyt man skal gå, deretter skal man komme med denne meldingen og så ikke si noe mer. Ellers blir man ned i gjetningen selv også, og det utarter til rene sirkus.

Re d.

GRAND ETTER MAKKERS KLØVERÅPNING

Får jeg lov til å spørre Dem om hva Syd bør melde — i en parturnering — når Nord har åpnet med 1 kløver og Syd har:

♠ kn, 7, 5 ♥ kn, 8, 4, 3 ♦ D, kn, 10 ♣ kn, 4, 2

Da spillet foregikk meldte Syd 1 grand, som Nord høynet til 2 grand. Resultatet ble to betet i faresonen — 200 poeng.

K. L.

Syds grandmelding var helt gal. Det er en stadig utbredt oppfatning, som heldigvis er på retur, at 1 grand er det svakeste svar man kan avgi etterat makker har åpnet. I virkeligheten er enhver fargemelding på et-trinet en like svak melding, ja den kan faktisk være enda svakere hvis det åpnes med 1 kløver. Grunnen er at etter kløveråpning er en fargemelding på et-trinet en "billigere" melding, som gir åpnere anledning til å vise en eventuell høyere farge på et lavt trin, eller eventuelt støtte makkers farge.

La for eksempel Nord i dette tilfelle få:

♠ 8, 4 ♥ K, D, 7, 2 ♦ 7, 2 ♣ E, D, 10, 8, 7

Her er en hjertekontrakt det beste man kan spille, men hvis Syd melder 1 grand må Nord passe, og så sitter man og sliter med 1 grand hvor man sannsynligvis går bet, mens 2 hjerter bare er avhendig av kløversaksen.

Som følge derav bør man aldri melde 1 grand som svar på en kløveråpning uten ca. 2 HS. Med mindre får man finne et svar i en farge på et-trinet. I dette tilfelle ville jeg som Syd ha svart enten 1 hjerter eller 1 ruter, avhengig av temperamentet. Hvis man holder sterkt på regelen om ikke å melde en edel farge i første omgang uten å ha en viss honnørstyrke i fargen, bør man melde 1 ruter. Ennå klarere blir rutermeldingen i dette tilfelle:

♠ 8, 7, 4, 2 ♥ 9, 7, 4, 2 ♦ D, kn, 10 ♣ K, 5

Det er ikke morsomt å melde hjerter eller spar med en så svak farge, men på den andre siden er det klart at man ikke kan la muligheten gå fra seg til å finne en kontrakt i edel farge. En rutermelding løser spørsmålet best. Skulle makker si 2 ruter, vel, så re det ikke annet å gjøre enn passe. De kan være overbevist om at han i så fall ikke har firekortfarge hverken i spar eller hjerter, og att han har minst fire ruter.

I det aktuelle tilfelle ville jeg imidlertid personlig selv melde 1 hjerter. Det er i en slik nødsituasjon bedre å tøyse seg med hensyn til en farges meldebarhet enn å begynne å operere med trekortfarger, særlig når fargen ville ha vært betinget meldebar bare ved å bytte ut knekten mot damen.

I neste omgang bør Syd passe på enhver melding som Nord kommer med, hva enten det er 1 spar, 1 grand, 2 kløver eller 2 hjerter. Han må selvfølgelig preferere hvis makker skulle komme igjen med 2 ruter, men ellers bør han som nevnt passe.

Re d.

ET TURNERINGSSPØRSMÅL

Får jeg lov til å spørre Dem om en ting. Hva skal man gjøre hvis et par er fraværende i en serieturnering? Vi spiller med åtte bord, og hadde spilt ti runder (fem aftener) da et par ikke møtte, og det var umulig å skaffe reserve. Hvordan skal poengene regnes ut?

E. S.

Vi skal gi et nokså inngående svar, fordi vi rett som det er får dette spørsmålet. Det fraværende parets motstandere skal etter lovene ha gjennomsnittet av hva de andre par før har scoret mot vedkommende, dog ikke mindre enn sin egen gjennomsnittsscore. La oss si vi spiller to runder à 16 spill pr. aftener. Med åtte bord blir middels for et spill 3½, og middels for runden 3½×16=56. Hvis nå det fraværende parets par fått 54½ poeng, blir dets gjennomsnitt 54,45 poeng, som avrundes til 54½. Motstanderne har da gjennomsnittlig fått 57½ poeng.

Hvis nå det parets som skulle ha spilt mot vedkommende har en lavere gjennomsnitt enn 57½ poeng selv (alså 575 eller mindre), får det 57½ poeng for den runden det får walk